

Fiskets Gang

5 UKE 11
1981

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren

67. ÅRGANG
Nr. 5 - Uke 11 - 1981
Utgis hver 14. dag
ISSN 0015 - 3133

Redaktør:

Sigbjørn Lomelde
Kontorsjef

Redaksjon:

Gunnar Christensen, (red.sekr.)

Vidar Høviskeland

Kari Østervold Tøft

Ekspedisjon:

Dagmar Meling

Fiskets Gangs adresse:

Fiskeridirektoratet
Postboks 185, 5001 Bergen
Telf.: (05) 23 03 00

Trykt i offset

A.s John Grieg

Abonnement kan tegnes ved alle poststeder ved innbetaling av abonnementsbeløpet på postgiro-konto 5 05 28 57, på konto nr. 0616.05.70189 Norges Bank eller direkte i Fiskeridirektoratets kassakontor.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr. 100.00 pr. år. Denne pris gjelder også for Danmark, Finland, Island og Sverige. Øvrige utland kr. 125.00 pr. år. Fiskerifagstudenter kr. 60.00.

PRISTARIFF FOR ANNONSER:

Tekstsider:

1/1 kr. 1500	1/4 kr. 400
1/2 kr. 800	1/6 kr. 300
1/3 kr. 550	1/8 kr. 200

Andre annonsealternativer
etter avtale

VED ETTERTRYKK FRA
FISKETS GANG
MÅ BLADET OPPGIS SOM KILDE
ISSN 0015-3133

INNHold — CONTENTS

Sør-Noreg skal arbeide saman Plans for better cooperation in South-Norwegian fishing interests	139
Vi trenger ei arbeidsintensiv næring The North Norwegian fishingindustry: Great need for more work-intensive investments	141
Kina får havforskningsfartøy frå Norge Norwegian Marine research shipdelivery to China	142
Brazil — Norges beste klippfiskemarked Brazil — The best marked for Norwegian klippfisk	143
Trålfrie soner Trawlfree zones	147
Britiske fiskerier i søkelyset; lønnsomhet og eierforhold British fishing industry; Ownership and pay-off	148
Brislingfisket 1981 Brislingfishing 1981	151
EDB i fiskeindustrien EDB in the fishing-industry	155
Vannbindingsevne i fiskemasse; ny og enkel analysemetode A new method gives better quality in the fishing-processing industry	159
Statistikk Statistics	165

Redaksjonens deadline for Fiskets Gang nr. 5/1981 er:
13. mars 1981

Forsidefoto: Helge Otterlei

Sør-Noreg skal arbeide saman

– Vi har mange felles problem og interesser som vi kvar for oss arbeider med på fylkesnivå. – Vi treng å få i stand eit samarbeid både mellom fagorganisasjonen og rettleiingstenesta og over fylkesgrensene. – Vi må finna fram til tiltak som kan klarleggja kvar fiskerinæringa i Sør-Noreg står i framtidsperspektiv.

Dette er hovudinnhaldet i ein uttalelse som vart utarbeid etter møtet mellom representantar for fiskerinæringa i Sør-Noreg. Her var både fiskarane sine organisasjonar, reiarar og rettleiingstenesta representerte.

Ei styringsgruppe er sett ned for å arbeide vidare med framtida for sør-norsk fiskerinæring. Her er Jostein Sirevåg formann (han representerer fagorganisasjonane), Charles Remø er fiskeristyra sin representant og Inge Halstensen vart vald som representant for gruppeorganisasjonane.

Rogaland Fiskarlag tok initiativet til denne konferansen, som i seg sjølv er historisk. Det er første gongen sør-norsk fiskerinæring har samla seg til «kamp» på denne måten.

Ikkje opptakt til aksjonsplan

I si innleiing sa Jostein Sirevåg at dette ikkje er opptakten til ein aksjonsplan for Sør-Noreg på lik line med den aksjonsplan som finst for den nordre delen av landet. – Vi må halde oss på jorda og ikkje fatte vedtak vi ikkje kan greie å gjennomføre, sa han. Han ville heller ikkje gå inn på å setje opp prioriteringsliste for det som nå må til for næringa, fordi han meinte dette ville kunne skape krangel og ikkje samarbeid.

– Dette kan bli noko av det mest positive som er skjedd i sør-norsk fiskerihistorie, sa Sirevåg.

Situasjonsskisse

Som utgangspunkt for diskusjonen gav konsulent Svein Munkejord ei situasjonsskisse av fiskerinæringa i den sørlege landsdelen og fiskerisjefane frå svenskegrensa til og med Møre og Romsdal trakk i korte trekk opp linene for næringa i sine fylke.

Situasjonsskissa tok utgangspunkt i eit notat som fiskerisjefane har utarbeidd etter oppdrag frå Fiskeri-

departementet. Notatet skal mellom anna danne grunnlag for arbeidet med rullering av den nye langtidsplanen for fiskeria.

I notatet heiter det mellom anna om strukturen i næringa i Sør-Noreg:

Eit typisk trekk for næringa, både mellom distrikt og innanfor distrikt, er ei svært sterk spreiding og variasjon med omsyn til fartytpar, driftsformer, fiskeslag, fangstkvanta og råstoffkvalitet. Tilsvarande spreiding og variasjon gjer seg gjeldande innanfor foredlingsleddet. Og til dels er det vel rett å seia at variasjonen omfattar graden av økonomisk suksess hos næringa sine einiskilde aktørar.

Når det gjeld fordelinga mellom fylka og distrikta, peiker Møre og Romsdal seg ut. Dette fylket representerer åleine like stor del av næringa som dei andre fylka til saman.

I lokalsamfunnet

Om kva næringa tyder for lokalsamfunna på denne kyststripa sa Svein Munkejord: – I alt 11 kommunar og 41 lokalsamfunn i 15 andre kommunar må seiast å vere einssidig avhengig av fiskerinæringa for å oppretthalde busetnaden.

Framtidsutsiktene for den sør-norske fiskeflåten i torskesektoren er relativt gode dersom fisket i Nord-sjøen vert auka slik det er høve til, seier fiskerisjefane. I notatet seier dei vidare at seifisket den siste tida har

Magne Bjørnerem, fiskerisjef i Hordaland, og hans kollegaer i dei andre sør-norske fylka har utarbeidd eit notat om fiskerinæringa i denne delen av landet. På konferansen ville Bjørnerem gjerne vita kor lite lønsemd fiskerinæringa har samanlikna med andre næringar. Dette fekk han ikkje svar på.

(Foto: Vidar Hoviskeland)

synt at det er mogeleg å drive lønnsamt etter sei også utanom den tradisjonelle vintersesongen, både med partrål og garn.

Industridelen tyder mykje

Om utviklinga i den industrielle delen av næringa heiter det: – Hermetikkindustrien sitt hovudproblem vil i perioden fram til 1985 nok bli på marknads-, pris- og kostnadsutviklingssida. Her må ein få til ein ytterlegare effektivisering og rasjonalisering og det ser ut til at sysselsetjinga i denne industrigreina må reduserast.

– Mottaksstasjonane er heilt avgjerrande for eit desentralisert kystfiske. Mange av desse stasjonane held ikkje tilfredsstillande standard, og fiskerisjefane går samrøystes inn for at det her må til eit opprustingsprogram.

Dårleg lønsemd for industritrålarane

Naturleg nok tok konferansen opp spesielle problem for landsdelen, og her er industritrålflåten eit av hovudelementa. I dag er denne flåten rimeleg effektiv, men den gir ikkje det

økonomiske utbyttet ein kunne ha venta seg. Fiskerisjefane foreslår at det må setjast i verk tiltak som kan oppmuntre til:

- reduksjon av driftsomkostningar, m.a. forskjellige energisparetiltak
- betre økonomisk utbytte av fangst, m.a. innkjøp av utstyr for betre hand-saming av fangsten, stimulering av råstoffhandsaminga egna til høg-kvalitets mjølprodukt og betre ivare-taking av bifangst av konsumfisk
- praktisk utprøving av alternative driftskombinasjonar og nye fiskefelt
- investering for omlegging av drift og effektivisering.

Tilhøvet til fritidsflåten

Også tilhøvet til den stendig auk- ande fritidsflåten vart teken opp på konferansen. Fiskerisjefen på Ska- gerrakkysten, Birger Larsen, kunne fortelja at dei på denne kyststripa har rundt 300 000 båtar av denne typen. I

sitt notat seier fiskerisjefane om bruken av dei nære kystfarvatn:

1. Lovverket må utformes slik at fiskernes interesser ivaretas. Sær- lig gjelder dette i planleggings- lovgivningen og fiskerilovgiv- ningen. Samtidig må det i sterkere grad pålegges formell plikt til å in- formere og la fiskeriinteressene uttale seg så tidlig som mulig i saksgangen i alle saker som angår bruken av kystfarvannene.
2. Kontrollen med det eksisterende lowerk må skjerpes betydelig gjennom lokale fiskerioppsyn og informasjon overfor andre bruker- grupper må intensiveres. Sjøfarts- og fiskerikomiteen påpeker i Bud- sjett-inst. S. nr. 10 1980–81 at den ser positivt på at det opprettes lokalt fiskerioppsyn for Rogaland, Hordaland og Sogn og Fjordane etter mønster fra oppsynet på Skagerrakkysten.
3. Det må gis hjemmel for og utar-

beides verneplaner for særlig vik- tige områder, f.eks. kastevåger og låssettingsplasser.

Nyrekruttering er livsviktig for fiskerinæringa, som for andre nær- ingar. På dette området har fiskeri- næringa i Sør-Noreg dei siste åra fått sterk konkurranse frå oljeindustrien.

Kva kan vi gjere?

I debatten vart det stilt ein del spørsmål som styringsgruppa kjem til å arbeide vidare med:

- korleis skal vi greie å gjere fiskar- samfunna interessante for dei unge?
- kva vil reguleringane av fisket og den uvisse ressursituasjonen føre til?
- kva skal fiskarane gjere fram til be- standane er bygd opp att?
- kvifor er det vanskelegare å vinne gehør for problema i Sør-Noreg enn i Nord-Noreg trass i at problema i røynda er dei same?
- korleis skal vi få meir att for vårt produkt?– kvifor er det som oftast fiskerinæringa som vert trekt fram når det er snakk om subsidiering av næringar?
- kvifor har vi så svak status i sam- funnet? Er vi for lite flinke til å markedsføre oss sjølve og det vi står for?
- finst det «typiske» fiskerikom- munar eller «typiske» fiskeridistrikt?

Dette kan vi gjere!

Men dette er berre ein del av dei tankar og meiningar som kom fram. Å gå i detalj vil fylla mange blad av «Fiskets Gang» sitt format. Likevel skal vi ta eit par av dei tankar om endringar som kan hjelpe til med å endre tilstanden i næringa i sør:

- få forståing for kva næringa tyder på fylkesplan,
- må oppretthalde konkurransevna samanlikna med andre land,
- må skille mellom verkemidlar for å betre tilhøva for forskjellige deler av flåten,
- må forsøke å styrke fiskeria sin status,
- gi tilskott til dei som tar ombord ungdom for opplæring,
- prøve å engasjere seg meir i politisk arbeid,
- få grundige, grunnleggjande ana- lyser lagt på bordet som syner fiskeri- næringa si betydning i Sør-Noreg. (Vi kjem attende til konferansen i neste nr.).

Dersom delen av kommunale inntekter frå fiskerinæringa skal leggjast til grunn for kvar verkemiddel skal setjast inn for å stimulere næringa, vil dette gi store utslag på Skagerrakkysten. Her har vi vitja Skagerrakfisk sitt mottak i Kristiansand.

(Foto: Vidar Hoviskeland)

Vi trenger ei arbeidsintensiv næring

Forskere og næringsutøvere er enige:

For å få en effektiv utbygging av fiskerinæringa i Nord-Norge må vi bort fra den sterke satsingen på kapitalintensiv produksjon og over på den arbeidsintensive.

– Denne entydige holdningen bør nå våre myndigheter ta konsekvensen av ved bruk virkemidler i tida framover. I dag er det stor treghet i de institusjoner som forvalter de effektive virkemidler i fiskerinæringa.

Denne konklusjonen trakk Finn Nilssen, formann i NFKF, etter et seminar i Tromsø 5.–6. mars.

Finn Nilssen, NFKF, og fisker Edgard Ingebrigtsen var enig om at fiskerinæringa må bli mer arbeidsintensiv.

(Foto: Anders Chr. Cederlov)

Hovedtema for seminaret, som er det tredje i rekka av videreutdanningsseminar, var bruk av energi ved ulike fangstmetoder, strategier for økt lønnsomhet og framtidige beskattningsformer basert på lavere uttak fra fiskebestandene.

Forskningssjef Anders Endal, FTFI, tok seg av energibruken og professor Kjell Olsen, Institutt for Fiskerifag, orienterte om konsekvenser for bestandene ved ulike beskattningsformer.

«Look to Island»

I sitt innlegg trakk Olsen fram Island som et eksempel på hvordan reguleringer kan gjøres. – I 1977 gjennomførte de det som ingen har hatt mot og vilje til å gjøre i Norge, nemlig å øke maskevidden på trål til 155 mm. I tillegg er det gjennomført omfattende tidsbegrensede forbud i områder med småfisk, sa Kjell Olsen. Han kunne fortelle at disse reguleringene har ført til en reduksjon i fiskedødligheten blant 3-åringar på hele 78%, – og det er noe vi kan trenge i Norge, mente han.

Ut fra rapporter og statistikker hevdet han at en endring i beskattningsmønsteret vil gi økt fangstkvantum. – Prisen trålerne må betale blir høy i en overgangsperiode, mente han, – men eneste veg til bedring er en vesentlig reduksjon i fangsttynnsatsen.

Olsen mente også at det er på tide å foreta tverrfaglige analyser av beskattningsmønsteret for å bedre utnyttelse av ressursene. Til slutt kom han til at en slik analyse vil være svært vanskelig å få til, og i stedet for å vurdere teknologi og økonomi, mente han at vi må få en bedre naturforståelse.

Strategier

Videreutdanningsseminaret hadde også byråsjef Bjørn Brochmann på talerlisten. Han orienterte om den nye langtidsplanen for fiskeriene. Pro-

fessor Terje Hansen fra NHH snakket om strategier i norsk fiske.

– Frita arbeidsgiverne i Nord-Norge for arbeidsgiveravgift og betal tilskudd til arbeidslønningene, sa Hansen, som også mente at det er på tide at virkemidlene i norsk distriktspolitikk blir tatt opp til vurdering. – Utgangspunktet er idag at dersom det er mulig å sysselsette deler av arbeidskraften i fiskerinæringa i alternativ ikke-subsidiert virksomhet, vil det være lønnsomt for samfunnet. Vi må derfor legge opp til en distriktspolitikk der vi signaliserer til bedriftene og offentlig forvaltning at det er rimelig å stimulere til økt etterspørsel etter arbeidskraft i Nord-Norge, sa Hansen. Han viste til at det i dag er stikk motsatte signaler som kommer fra det offentlige – Næringer som skifter ut folk med maskiner får rimelige DUF-lån og tilskudd, slo Hansen fast.

En endring som den Hansen skisserer vil gjøre omfanget av tilskuddet avhengig av mulighetene for alternativ sysselsetting. Hansen trekker opp linjene for systemet slik: Større tettsteder som f.eks. Tromsø skal ikke få tilskudd. Mindre tettsteder skal gis 20% tilskudd og i strøk med svært spredt bosetning skal tilskuddet være 40%.

– Løsningen vil innebære en vesentlig reduksjon av arbeidsgivernes lønnskostnader og stimulere til større bruk av arbeidsintensive løsninger, sa Hansen.

Teknologien må ta skylden

Som representant for fiskerne orienterte Edgar Ingebrigtsen om sitt syn på teknologiutviklingen i fisket. Ingebrigtsen sa at teknologien har gitt norsk fiskerinæring store gleder, men også store problemer. De problem som næringa i dag står overfor, må nok teknologien ta en stor del av skylden for. Vi var ikke moden og framsynt nok til å bruke de gode teknologien ga på en riktig måte, sa Ingebrigtsen.

Edgar Ingebrigtsen kom også inn på det faktum at det også tidligere har hendt at bestander har vært overfisket og at de har vært nede på et minimumsnivå. – Det som imidlertid er spesielt med situasjonen i dag er at det er flere bestander som er nedfisket samtidig. Grunnen finner en ikke i at talet på fiskere er gått opp, men først og fremst i den kraftige kapitaliseringen og teknologiseringen i næringa, slo Ingebrigtsen fast.

Også Ingebrigtsen var enig med de andre innlederne på seminaret i at det som må til i næringa er at den blir mer arbeidsintensiv.

Formann i Norske Fiskerikandidaters Forening, Finn Nilssen, sier i en kommentar til Nordlys at tonen på seminaret i høy grad var optimistisk. – Vi har så absolutt en stor ressurs i fiskeriene som vi kan høste av i lang tid framover dersom vi bruker den riktig, sier Nilssen.

Nytt U-hjelpprosjekt:

Kina får havforskningsfartøy frå Norge

Norge har lova Kina eit havforskningsfartøy. Fartøyet skal finansierast over NORAD sitt budsjett, og er truleg innleinga til eit meir omfattande fiskerisamarbeid mellom dei to landa. Forskningssjef Ole Johan Østvedt og forskar Erling Bakken frå Havforskningsinstituttet skal denne veka reisa til Kina for å drøfta ulike forhold omkring dette skipet. Hovudhensikten med vitjinga er å finna ut kva type forskningsfartøy Kina har bruk for.

På si reise til Kina i september ifjor drøfta statsminister Odvar Nordli mulighetene for eit norsk-kinesisk fiskerisamarbeid. Samarbeidet skulle og omfatta fiskeriforskning. Alt då fekk Kina tilbod om eit forsøksskip frå Norge.

Som ei følgje av dette vart forskningssjef Ole Johan Østvedt og forskar Erling Bakken invitert til Kina. Dei to skal i første omgang finna ut kva type fartøy Kina har bruk for og interesse av, og orienterast om generelle trekk ved kinesisk fiskerinæring med særleg vekt på fiskeriforskning.

– Det er dei kinesiske styremaktene som har lagt opp denne reisa, og vi veit ennå ikkje kvar vi vil bli stasjonert, opplyser Erling Bakken.

– Venteleg vert vi sette i kontakt med dei tre regionale sentra for fiskeriforskning. Det er viktig for oss å få slått fast kva båten skal brukast til. Kva type forskning det er snakk om, kor han skal brukast, kva slags fisk det skal forskast på og så bortetter. Med andre ord korleis båten skal utrustast med instrument og reint teknisk elles.

Vi må og slå fast kor stor båten bør vera. Dersom det er snakk om

at han berre skal brukast til kartleggjing av fiskestammer og liknande vil det mest praktiske vera å bygge om ein norsk hekktrålar. Her spelar og tidsfaktoren ei vesentleg rolle. Dersom Kina føretrekkjer å få fartøyet overlevert med det aller første vil det verta vanskeleg å ta til å prosjektera eit heilt nytt fartøy. Eit slikt nybygg kan tidlegast koma i praktisk bruk i Kina om ein to-tre år, seier Ole Johan Østvedt.

Vi vil og freista samla opplysningar om korleis Kina er i stand til å gjera seg nytte av skipet etter at det norske mannskapet er reist: Korleis dei er utrusta med folk som kan ta seg av det vitenskaplege utstyret og det elektroniske anlegget om bord til dømes. Vi vil vurdere behovet for opplæring av personell eller eventuell stasjonering av norsk nøkkelpersonell, legg Bakken til.

– Alt dette skal så munna ut i ein rapport som vi skal leggja fram for NORAD. Vi skal sjølvsagt leggja fram våre anbefalingar i denne rapporten, men dei endelege avgjørdene eller heilt og fullt NORAD sitt ansvar, understrekar Østvedt.

Brasil, Norges beste klippfiskmarked

Tekst og foto NHH-student Toril Fiskerstrand

Brasil er et av de største klippfisk-markedene Norge har. Norsk klippfisk har det beste renomé på det brasilianske markedet, men vi må være på vakt for å beholde dette renomé og vår overbevisende markedsandel. Særlig Canada og Island har store interesser av å øke markedsandelene i Brasil. Importrestrisjoner kan også ødelegge for norsk eksport av klippfisk til Brasil, hevder Toril Fiskerstrand.

Norsk klippfisk – er populært på Brasils markeder.

Oljekrisen har gitt Brasil en stor utenlandsgjeld. Derfor har landet innført en selvbergingspolitikk i form av kvote-reguleringer på importen. Dette rammer også norsk eksport av klippfisk til Brasil.

Markedet for klippfisk i Brasil

Brasil er ennå Norges største marked for klippfisk, trass i den reduksjonen som har foregått. Tabellen viser den norske eksporten til Brasil de siste 5 kalenderår og prosentvis fordeling på fiskeslag:

	Tot. tonn	Torsk	Lange	Brosme	Sei	Hyse	FOB NOK
1975	17 589	28,4	26,1	29,1	15,7	0,7	158,6 mill.
1976	13 784	28,4	24,4	26,1	21,0	0,1	129,7 »
1977	13 566	27,7	27,3	25,9	19,1	0	137,5 »
1978	14 012	29,6	26,0	26,6	17,7	0,1	151,5 »
1979	15 853	28,8	20,4	29,8	21,0	0	171,8 »

Som vi ser av tabellen er det betydelige kvanta og beløp det dreier seg om, klippfiskens andel av total norsk vareeksport til Brasil var 37,7% i 1979.

Ca. 50% av dette salget skjer i de første månedene i året, de to neste kvartalene er det forholdsvis rolig, for så å ta seg opp igjen de siste månedene før jul. Dette henger sammen med årstidene i Brasil; I sommertiden november – mars er behovet for salt sterkere på grunn av den enorme varmen som til tider er over 40 grader.

De største og viktigste handelssteder er Rio de Janeiro og Sao Paulo som jeg senere skal beskrive hver for seg.

«Bacalhau» var på begge disse stedene et meget kjent begrep blant alle innbyggerne, og de var meget opptatt av den sterke prisøkningen på dette produktet. I dag er det bare overklassen som har råd til å spise skikkelig god bacalao, noe som er synd da behovet for denne type fisk er meget stort blant hele befolkningen.

Torsk er fremdeles den mest populære og etterspurte fiskesorten i Brasil, og da spesielt «Porto», som står for lagertorr 11/15. Det var bare de aller rikeste som hadde råd til dette da kilo-

prisen var helt oppe i 66; Cruzeiros pr. kilo (ca. Nokr. 66,-). På grunn av importkvoten dette året var de fleste importører interessert i billigere fisk slik at de kunne importere større kvanta, da helst av brosmen og lange.

Etterspørselen etter brosmen har de siste år oversteget etterspørselen etter torsk. Desverre kunne vi dette året ikke fremskaffe nok brosmen på grunn av vanskeligheter med råstofftilgangen av denne type fisk. Brosmen er en relativt billig fiskesort i forhold til torsken;

Brosmen ser pen ut og kan selges til høye priser til den som ikke vil kjøpe torsk av dyreste slag.

Etterspørselen etter lange er jevn i Brasil. Den pakkes i småpakker og legges frem i supermarkedene, til en meget høy pris. Lange selges også i

NHH-student Toril Fiskerstrand har bodd tre måneder i Brasil for å studere Basils fiskemarked, finansiert av Norges Eksportråd. Artikkelen er en forkortet utgave av hennes rapport etter oppholdet.

helstørrelse på vanlig måte. Importørene påstod at konsumentene ikke var kvalitetsbevisste. Selv så jeg hvordan prisene varierte fra sted til sted uten at det var i samsvar med kvaliteten. Den peneste langten var på denne måten ofte meget fortjenestebringende.

Importen av sei har også steget siste året. Denne blir for det meste solgt til de varmeste strøkene nord i landet. Men den stigende importen av sei har også en sammenheng med importrestriksjonen på kvoten, og det er uttrykt bekymring for at 80% begrensingen går på verdi og ikke mengde. Selv om seien ikke er en særlig populær fiskesort er den allikevel et substitutt for det store behovet for klippfisk som er i Brasil.

Klippfisk i markedet «municipal», Sao Paulo.

Imidlertid, dersom samme systemet fortsetter vil importmengden i 1981 kunne komme under 50% av nivået de siste 4-5 årene. Det hevdes også at myndighetene neste år vil føre en mye strengere kontroll med at kvotene overholdes og at importen vil bli spredd over hele året. Dette på grunn av at Cacex ikke ønsker en veldig pågang etter valuta ved begynnelsen av året og nytt press for ekstravoter når de ordinære måtte være brukt opp lenge før forut-satt.

Importtallene pr. 31.10.1980 viser at totalt ble det importert 13 366 tonn som tilsvarer 31,1% av globaltallene.

Den prosentvise fordeling på fiske-slag pr. 31.10.1980:

Torsk	21,8%
Lange	23,1%
Brosme	28,2%
Sei	26,3%
Hyse	0,6%

Dette viser at siste året var importen av brosmen den største, samt at importen av sei også har økt betydelig. Denne tendensen vil nok fortsette så lenge restriksjonene for handel med utlandet fortsetter på samme måte. Torsken vil bli for dyr å importere selv om den fremdeles er primavaren hos konsumentene.

De viktigste handelsstedene i Brasil

De to største handelsstedene i Brasil er Rio de Janeiro og Sao Paulo. Tilsammen finnes over 100 importører som mer eller mindre har jevn kontakt med agentene. De to viktigste havnene, Rio og Santos tar inn lasten via båt i samarbeid med brasilianske linjerederi.

Av de vel 30 eksportørene i Norge har hver enkelt en representant i Rio og en i Sao Paulo. Det er helt vanlig at flere eksportører har en og samme agent, og det er ca. 16 agenter som jobber med klippfisk. Disse har stadig kontakt med importøren og tilbyr dem sine priser, og det viste seg stadig at det er prisen som er den viktigste faktoren ved avgjørelsen om kjøp. Den som hadde den laveste prisen fikk vanligvis ordren, hvis ikke agenten hadde klart å opparbeide seg et spesielt forhold til importøren. Det er ikke tvil om, i denne harde konkurransen, at agenten spilte en stor rolle når det gjaldt å skaffe seg tillit hos importøren.

Hver dag møtes alle importører og agenter på børsen for å prate og høre nytt. Det var imidlertid sjelden at handelen foregikk der. De likte best å gjøre handelen i roligere omgivelser på de respektive kontorer hos importørene. Det var overraskende lite som ble gjort via telefon, selv om denne form for handel i det siste har økt mer og mer. Det virket som de ikke ville gi slipp på denne spesielle tradisjonen med personlig kontakt.

Rio de Janeiro og Sao Paulo var allikevel to forskjellige typer handelssteder med forskjellige miljøer og arbeidsmåter, som nok henger sammen med den ulike naturen og beliggenheten.

Rio de Janeiro

Rio de Janeiro er en typisk ferieby med sterkt preg av turisme. Dette skaper et spesielt miljø. Arbeidslysten og arbeidsmengden er ikke så stor her i Sao

Paulo. Importørene her var for det meste supermarkeder og importører som videresolgte til hoteller og restauranter. Mesteparten foregikk innenfor området RIO, som tilsammen har 8 millioner innbyggere.

Importørene var store, og det største supermarkedet hadde over 18 000 ansatte med avdelinger rundt hele distriktet. På supermarkedene lå klippfisken i hel størrelse på disk sammen med kjøttet. Denne salgsmåten ble holdt vedlike på grunn av gammel tradisjon. Kundene ville fortsatt ha det på denne måten. De «rene» importørene videresolgte til hoteller, restauranter og institusjoner som selv ikke hadde kvoter. Handelen var som oftest inngått på forhånd, men importørene hadde ofte egne lager og kunne kjøpe inn og lagre på forhånd.

Hver tirsdag og torsdag møttes alle klippfiskimportørene og agentene på børsen, eller «bolsaen» som de ble kalt. Der var de også de andre dagene, men dette var de spesielle fiskedagene. Da stod agentene i kø for å komme inn til de store importørene som fremdeles hadde kvoter igjen. Dette for å tilby dem sine nye, ferske priser og kvantum. Når importørene hadde oversikten over alle prisene, bestemte han hvem han ville kjøpe hos og kontaktet vedkommende agent.

Arbeidsforholdene i Rio var vanskelige for agentene p.g.a. store avstander mellom de forskjellige importørers kontorer. Det forundret meg at de ikke brukte telefonen mer. Hver agent må kjempe for å tilfredsstille importøren på beste måte. Agenten reiste derfor mye rundt for å skaffe seg ekstra god kontakt med importøren.

Uansett hvor travelt en brasilianer har det, tar han seg alltid tid til å slå av en prat.

Sao Paulo

Sao Paulo er arbeidsbyen, og senteret for mesteparten av handelen i Brasil. Sao Paulo står alene for 40% av bruttonasjonalproduktet i Brasil. Her distribuerte de varene videre, og hadde kontakt rundt hele landet. Her var også store varemarkeder som solgte engros der kjøpmenn kom langveges fra for å kjøpe inn; Små og store importører jobbet sent og tidlig.

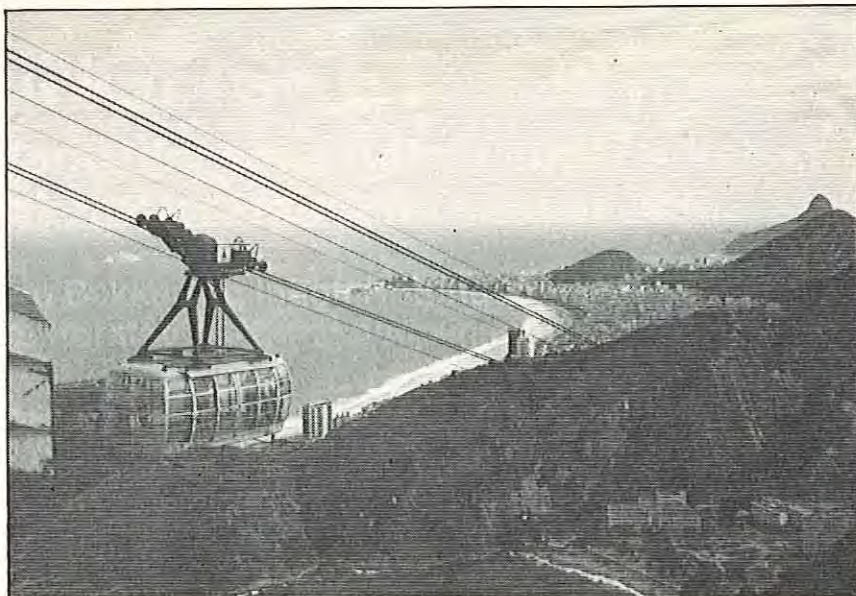
Rio, Brasil. Motiv fra «Sukkertoppen».

De fleste importører var samlet i samme distrikt rundt børsen der alle, både agenter og importører møttes hver dag kl. 12.00 for å prate og spise sammen. Senere gikk agentene rundt og gjorde forretninger: Da hadde importøren de opplysningene de ønsket og var interessert i å få i stand avtaler. Arbeidsforholdene for agentene var lettere her enn i Rio, da avstandene var så korte at de kunne spasere og og bil ble sjelden brukt.

Importørene i Sao Paulo var meget kritiske når det gjalt kvaliteten. Dette fordi de selv oftest bare var et ledd i distribusjonen og var avhengig av å selge store kvantum videre. Herfra ble fisk distribuert nordover i landet til de tørreste og varmeste områder, og sydover til de «normale» klimaforhold. Nordover gikk omtrent bare sei fordi varmen var så intens at det bare var lagertørr vare som kunne holde seg. Dette strøket var også av de fattigste, hvilket betydde at de kun hadde anledning til å kjøpe billigste vare. Lastebilene her var ikke av samme kvalitet som vi er vant til. Det er derfor lite trolig at fisken beholdt samme kvalitet under hele transporten.

Staten Sao Paulo har tilsammen 12 millioner innbyggere, og bare her var et stort marked for klippfisk. Her var ikke mange turister, men befolkningen hadde sine tradisjoner i bacalao, og etterspørselen var meget jevn. Før spiste brasilianerne fisk hver fredag, til jul og påske. Mye av denne tradisjonen har fallt bort, men den satt ennå igjen i mange deler av landet. Det viste seg for eksempel at ennå ble det solgt klippfisk i større mengder på fredagene enn andre dager i uken. Der var også spesialrestauranter for klippfisk der de serverte bacalao i forskjellige varianter, som bare et fåtall nordmenn har smakt. Det var tydelig at de satte pris på denne matretten.

Importørene hadde også her mye og store kjølelagre som hovedsaklig ble brukt til å lagre fisk. De var meget stolte av disse, fordi kjølelager med skikkelige kjølelementer er av ny dato i Brasil. Kjølelagere er en nødvendighet i denne varmen både sommer og vinter. Det er viktig at kvaliteten holder seg fordi det ligger mye penger i store lagere av klippfisk.

Norsk klippfisk best

Det er ikke tvil om at markedet for klippfisk er stort i Brasil, og norsk klippfisk er foretrukket fremfor andre lands klippfisk. Det viser Cacex siste statistikker der Norge var representert med 87,7% av den totale importen av klippfisk. På mange måter var det et hell at restriksjonene på importen ble satt i kraft dette året; Med fri import ville etterspørselen vært større enn vi hadde maktet. Med den dårlige råstofftilgangen og de høye råstoffprisene ville vi aldri klart å dekke etterspørselen. Da hadde Brasil måttet gå til andre markeder, noe som vi senere ville fått merke da Brasil også i fremtiden vil komme til å være et av de største konsumentmarkedene for klippfisk.

Konkurransesituasjonen for norsk klippfisk i Brasil

Egen produksjon

Med sin lange kyst og fiskeressurser skulle det være unødvendig for Brasil å importere fisk. Myndighetene har de siste årene forsøkt å stimulere egenproduksjon ved å føre opp mottakeranlegg og bygge trålere. Imidlertid er ikke fisken av samme type, størrelse og kvalitet som den norske, og smaken på ferdigproduktet kan på ingen måte sammenlignes med den norske klippfisk. Dette skyldes nok også i stor grad at brasilianerne mangler den erfaring, teknologi og know-how som Norge sitter inne med på dette området. Mesteparten av fisken i Brasil blir

hermetisert, frosset eller solgt direkte. Dette vil nok ikke endre seg da denne fisken egner seg best på denne måten.

Import av klippfisk fra Island

På mine besøk rundt om hos importørene fikk jeg også se islandske partier med klippfisk. Fra Cacex statistikker viste det seg at 6,11% av totalimporten var fra Island, noe som viser en svak økning fra foregående år. Mot Norges 87,7% er det ennå bare en liten konkurrent, og de er på langt nær så innarbeidet og kjent på markedet som Norge. Island jobber meget hardt for å vinne større markedsandel, og prisene deres var betydelig under de norske. Kvaliteten er ennå ikke så «godkjent» som den norske, men den har også forbedret seg betraktelig de siste årene. Mye tyder på at Island satser på å bli en større fiskerinasjon, og med utviklingen innen fiskeripolitikken har de markert at de vil ta opp konkurransen.

Importert klippfisk fra Canada

4,38% av den totale klippfiskimporten ble importert fra Canada: Det vil si at Canada er den 3. største eksportøren av klippfisk til Brasil. Canada har enorme fiskeressurser som de ikke har satset alvorlig på før nå. De siste årene har de stadig vært inne på markedet med meget gunstige tilbud. Canada har imidlertid ikke lykkes helt med sine fremstøt fordi Brasil ikke har «tro» på deres produkt og kvalitet. Canada er fremdeles uerfaren m.h.t. videreforedling av

Agent og importør prater seg fram til handel Sao Paulo. Telefonen blir lite brukt i Brasil. Flest avtaler inngås ved personlig kontakt.

fisk: Derfor forsøker de å knytte kontakter på tilvirkersiden i Norge. Etter noen år med opplæring vil Canada komme sterkt inn på det brasilianske marked; Med sine ressurser og lavere kostnadsnivå vil de kunne konkurrere med Norge.

Importert klippfisk fra andre land

Av Cacex statistikker fremgår det også at Spania og Saudi-Arabia har hver en liten andel av importen, henholdsvis 1,47% og 0,06%. Fisken som Spania leverer er mindre fisk, og da helst til Nord-Brasil. De vil aldri kunne konkurrere med Norge om hovedmarkedet fordi de ikke har anledning til å skaffe den store klippfisken som disse markedene er interessert i. Det samme gjelder også Chile og Peru som også stadig prøver å komme inn på det brasilianske marked. Fisken herfra er tynnere og mer småfallen, og smaken er meget forskjellig.

Konklusjon

Det er ikke tvil om at Brasil er et av de største klippfiskmarkedene vi har, nå og i fremtiden. Vi bør forsøke å holde vedlike det fortrinn vi har på dette markedet, samtidig som vi også prøver å utvide markedsandelen ved å finne nye kjøpergrupper. Dette vil kreve mer reklame- og markedsføringsarbeid da vi vil møte flere energiske konkurrenter enn før.

Vi har i løpet av denne tiden vi har vært inne på markedet i Brasil klart å skaffe oss et «navn» både blant agenter, importører og konkurrenter. «Bacalhau

da Noruega» var et kjent begrep innenfor alle kretser der klippfisk ble omsatt. Vi bør prøve å videreføre dette begrepet til de neste generasjonene og kjøpergruppene og påvirke dem til å holde tradisjonen med spiseklippfisk oppe. Her bør vi allerede nå starte med de yngre kjøpergruppene. Befolkningstallet er stadig stigende, og behovet for klippfisk er stort.

Spørsmålet er hvordan den økonomiske politikken vil bli drevet i Brasil i fremtiden. Slik som det ser ut nå, virker det som regjeringen på lang sikt prøver å dempe importen mest mulig. Her vil de møte problemer med importørene og da må vi være klare til å støtte disse

importørene og ta initiativet til å komme med krav om forhandlinger. Dette ble ofte diskutert blant agentene og importørene der. De mente at Norge kunne bruke importen av kaffi som pressmiddel. På grunn av god kvalitet, presise leveringer og godt samarbeid var de brasilianske importørene interessert i å fortsette handelen med Norge.

Med fornuftig prispolitikk fra de norske eksportørers side, vil det fremdeles være mye å tjene på det brasilianske marked. Ved en nøye vurdering av forholdene har vi ennå muligheten til å påvirke og forsøke og styre utviklingen til en retning vi kan ha fordel av. Brasil er fremdeles vårt viktigste marked såfremt den økonomiske politikk vil hindre importen og samarbeidet. Det er en nødvendighet i samarbeid med et land der forholdene skifter hurtig, at vi til stadighet er underrettet og har kontrollen over hva som skjer.

Etterspørselen er ikke motebetont. Den har utgangspunkt i gamle tradisjoner og kulturer. Det vil også bli vår oppgave å hjelpe til med å la kulturen leve videre sammen med begrepet om at «Bacalhau da Noruega, sempre o melhor».

Partrålforsøk med 45–65 fots fartøyer

FTFI/Nordsjøutvalget skal i mai/juni gjennomføre partrålforsøk i Nordsjøen etter konsumfisk med fartøyer på 45–65 fot. Forsøket vil vare minimum 6 uker. Forsøk etter rødspette vil inngå i toktprogrammet.

Formålet med forsøket er ellers å tilpasse redskap og å vurdere om partrålfiske er et lønnsomt alternativ for den aktuelle fartøystørrelsen.

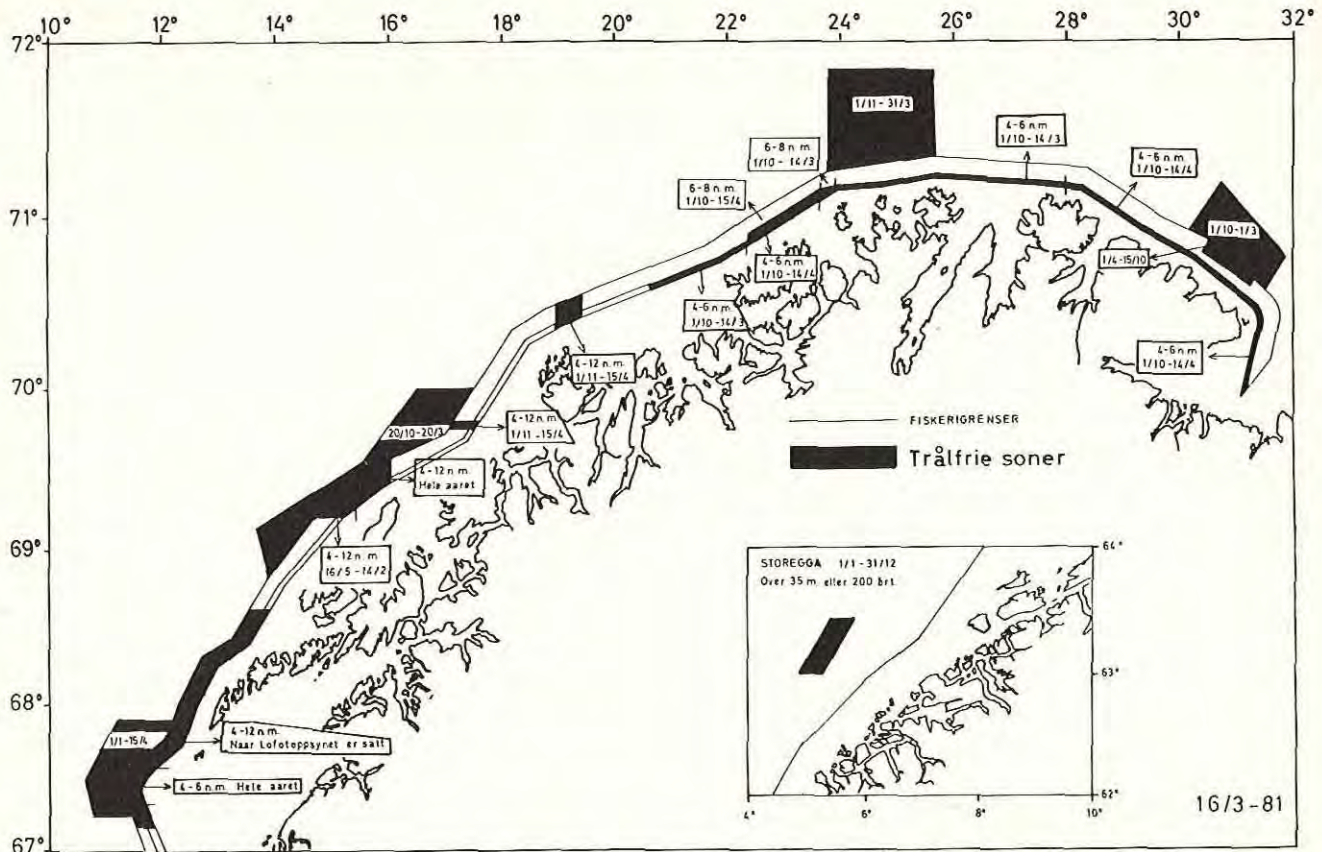
Det søkes etter 1 partrållag der begge fartøyene er av angitt størrelse. Skriftlig søknad med opplysninger om fartøyene med utstyr, og prisforlangende (døgnpris) basert på fritt drivstoff og at fartøyene beholder fangsten sendes innen 5. april d.a. til

Fiskeriteknologisk Forskningsinstitutt

Postboks 1964, 5011 Nordnes – Bergen

Telf. (05) 21 37 73

Nye trålfrie soner.

Etter den ordlyd som §§ 2, 3, 4 og 5 i kgl.resolusjon av 25. juni 1971 om fiske med trål med senere endringer nå har **er det i beltet mellom 4 og 12 n.mil fra grunnlinjene forbudt å drive trålfiske i følgende områder og tidsrom:**

Nordland og Troms fylker Mellom 4 og 12 n.mil fra grunnlinjene:

Område: Fra 67°10' N til 68°35' N, i den tid som Lofotoppsynet er satt.

I området mellom 4 og 6 n.mil fra 67°20' N til 67°35' N, gjelder forbudt hele året.

Nord for 69°12' N til 15°25' O, fra og med 16.5. til og med 14.2.

Fra 15°25' O til 16° O, hele året.

Grimsbakken: Fra 69°43' N til 69°47' N og Fugløybanken: Fra 19° O til 19°30' O, fra og med 1.11. til og med 15.4.

Finnmark fylke: Mellom 4 og 6 n.mil fra grunnlinjene:

Fra fylkesgrensen mellom Troms og Finnmark til 22°20' O og fra 23°40' O til 28° O, fra og med 1.10 til og med 14.3.

Fra 22°20' O til 23°40' O og øst for 28° O, fra og med 1.10 til og med 14.4.

Mellom 6 og 8 n.mil fra grunnlinjene:

Fra 22°20' O til 23°40' O, fra og med 1.10 til og med 15.4.

Øst for 23°40' og sør for en linje fra 8 milsgrensen ved 23°40' O til 6 milsgrensen ved 23°53' O, fra og med 1.10 til og med 14.3.

Området begrenset av linjer trukket gjennom følgende punkter:

70°35,6' N 31°12,5' O, 70°37' N 31°18,5' O, 70°51,1' N 30°31' O,

70°47,6' N 30°21,4' O, fra og med 1.4 til og med 15.10.

I henhold til § 7 i forannevnte kgl. resolusjon skal ved anvendelsen av forskriftene fylkesgrensen mellom Troms og Finnmark innenfor 12 n.mil av grunnlinjen trekkes fra et punkt i Kvænangenfjorden. Dette punktet ligger midt på rettlinjen fra Svartskjær til Skuta på nordøsthjørnet av Arnøya (sjøkart nr. 93, 1965) i posisjon 70°14,2' n.br. 21°01' o.l. Fra nevnte posisjon trekkes en rett linje, rettvissende 340°, loddrett på 12 n.mils grensen til et punkt i posisjon 70°42,4' n.br., 20°31' o.l. (sjøkart nr. 322, 1968).

Kartet viser bl.a. forbudsområder.

Britiske fiskerier i søkelyset:

Lønnsomhet og eierforhold

Av Frank Gjerset

I løpet av 70-årene har den britiske havgående trålerflåten, av flere forskjellige grunner, blitt ekskludert fra sine tradisjonelle fiskeområder ved Island, Færøyane og i Barentshavet. I løpet av få år er fangsten blitt redusert til langt under halvparten av hva den var i begynnelsen av 70-årene.

En av hovedgrunnene til tap av fiskeområder har vært økt tendens til bevaringstiltak blant alle fiskerinasjonane i Nord-Atlanteren. Storbritannias egen regjering har også pålagt næringen flere reguleringstiltak. Denne sterke reduksjonen har drevet den havgående flåten til å øke sin aktivitet i kystområdene av Storbritannia, selv om båtene ikke er tilpasset et slikt fiske. Både fisketeknikk og fiskeområdene selv er uegnet for denne type båter, og resultatene er da heller ikke oppløftende.

I tillegg, for å forsøke å opprettholde drift og lønnsomhet, har en rekke selskaper begynt å fiske etter pelagiske arter (fortrinnsvis makrell), som har en mye lavere verdi pr. vekt-enhet enn de tradisjonelle fiskesorter (torsk og hyse). Dette har kun til en viss grad vært suksess, og reduksjonen i reell profitt hos selskaper med havgående båter er merkbar.

Dette er den andre artikkelen i en serie på tre om utsiktene for den britiske fiskerinæringa. Serien er skrevet for Fiskets Gang av Frank Gjerset, Norges Handelshøgskole.

I neste nummer vil Gjerset belyse en del problemer som har oppstått etter at britene har måttet legge om noen av sine tradisjonelle fiskerier.

Innføring av kvoter har ført til en reduksjon i fangsten av tradisjonelle fiskesorter. Tilgangen på makrell har gjort at totalkvantumet som er landet, er opprettholdt. Det viser seg at regulering på makrellfisket har hatt liten eller ingen innvirkning på det reelle fangstkvantumet.

I tillegg til det ovennevnte kan følgende 3 trekk nevnes:

- 1) Flåten (den havgående) er sterkt redusert.
- 2) Gjennomsnittlig alder har økt da nye båter ikke blir kontrahert.
- 3) Noen selskaper har endret ein strategi til å investere i kystfiskebåter (under 80 fot).

Aldersstrukturen på de større båtene forteller oss at største delen av dem kan ha et kort liv igjen.

Nå må det sies at en har maktet å halvere (og vel så det) den havgående trålerflåten i løpet av 70-årene, uten

noen form for hjelp fra myndighetene. Men det er fare for at det igjen bygger seg opp strukturelle skjevheter og overkapasitet i andre sektorer. Det gjelder først og fremst ringnotsnurpere.

Nedgangen i antall havgående fartøyer har påvirket sysselsettingen og havneutnyttelsen i flere fiskeristrøk (Hull, Grimsby, Lowestoft, Fleetwood og Aberdeen). Mye av foredlings- og serviceapparatet i disse havnene er ille berørt.

Kystflåten

Kystflåten (opp til 80 fot) er lite berørt av tap av fiskeområder, og ikke i så sterk grad berørt av reguleringstiltak. Denne flåten har opprettholdt sin del av totalfangsten, både i vekt og verdi. Imidlertid ser flåten ut til å stå overfor økt konkurranse om ressursene i kystområdene, samtidig med at kvotesystemet blir mer restriktivt.

Dette vil utvilsomt redusere lønnsomheten i denne flåten i fremtiden, hvis en ikke stopper økningen av flåten med en restriktiv lisensieringsordning.

Innvirkningen på operasjonsforholdene har vært små, og kystflåtestrukturen har omtrent forblitt uendret. Men usikkerheten er stor p.g.a. de to overnevnte faktorer, men også p.g.a. mangelen på felles fiskeripolitikk og at en frykter at kystflåten kan bli for stor.

Når det gjelder kystflåten viser det seg at nybyggingsvirksomheten er ganske følsom overfor lønnsomheten. En meget stor del av kystflåten i Storbritannia er gammel (over 20 år).

Den havgående fiskeflåten har mistet mange av sine viktigste fiskefelt i 70-åra.

Den britiske kystflåten har opprettholdt sin andel av fangsten.

Disse båtene er neppe særlig effektive i dag, men de er så mange at de bidrar med en stor del av den totale fangsten i Storbritannia (anslagsvis 30%). De representerer også et meget viktig innslag i over 100 mindre havner omkring i landet. De fleste er eid av en skipper og eventuelt noen av mannskapet, og fisker når vær og vind og lyst tilsier det.

Ny struktur

Det har inntil for få år siden vært et klart skille mellom den havgående flåten, som nesten helt er eid av store selskaper, og kystflåten, spesielt i Skottland, hvor skipperen som oftest er eieren. Dette forholdet er nå i ferd med å utviskes.

De store selskapene kjøper seg nå inn i, eller etablerer egne kystflåter. Mange av disse selskapene er også involvert i isfabrikker, melfabrikker, foredling og skipsverksteder. De selskapene som tviholder på sine store trålere, og fisker med dem i kystfarvann omkring Storbritannia går en meget usikker tid i møte.

En kan som tidligere nevnt være direkte operatør av kystbåter en eier, men ofte ser en at selskapene opererer som agenter for andre. Utviklingen går i retning av at eierne er passive investorer. Enkelte selskaper går også i kompaniskap med skipperne, som enten ikke har hatt sin egen båt tidligere, eller som ser på et samarbeid med et selskap som den eneste mulighet for å få fornyet båten, når det er påkrevet. Skipperen får da ofte i utgangspunktet 25% eierandel, men enkelte selskaper lar skipperen få anledning til å erverve seg opptil 75% andel i båten. Dette er utvilsomt et sterkt incitament til høy personlig innsats. Men selskapene gir ikke fra seg kontrollen. Det som teller er å sikre råstoff til sin egen foredlingsvirksomhet.

Statistikken viser at svært få nyinvesteringer foregår på skipper/reder basis i kystflåten. Det er de selskapene som tidligere hadde havgående flåter, og rene investerings-selskaper, som foretar 80-90% av alle investeringer.

Lønnsomhet

Den økonomiske situasjonen for selskaper som har satset på båter over 80 fot er meget vanskelig. Bruttoinntekten for disse selskapene har gått ned, og reflekterer reduksjonen i fangstvolum. Prisutviklingen på fisk har heller ikke fulgt kostnadsutviklingen de senere årene.

Et selskaps lønnsomhet er avhengig av flere faktorer. I hvilken grad en har diversifisert inn i andre båtategorier er den viktigste. Men ens villighet til å søke den høyeste tilbudte markedspris for en fangst, selv om en må gå utenlands, er også en viktig faktor. Undersøkelser som er foretatt viser at nettoinntekten til de selskaper som har en havgående flåte er stadig blitt redusert utover i 70-årene. De aller fleste har etterhvert hatt akselererende tap.

Drivstoffkostnadene har økt fra ca. 7% av bruttoinntekten i 1973 til nærmere 30% i 1980. Mange selskaper har også store opplagskostnader (opp til 50 000 norske kroner pr. båt pr. måned). Losseavgiftene er videre så høye enkelte steder at de ville få en norsk fisker til å steile.

Dersom er ser litt på lønnsomheten i de forskjellige båtategorier, kan det være interessant å sammenligne gruppen 80-110 fot med båter fra 60 til 80 fot. Båter i førstnevnte kategori har opprettholdt sine fangstbåter utover i 70-årene, men de har etterhvert blitt uøkonomiske p.g.a. høye driftskostnader i forhold til fangstpo-

tensiale. Driftskostnader, spesielt arbeidskraft og drivstoff er betraktelig høyere enn for en 60-80 fots båt, men det er ingen nevneverdig forskjell i fangstpotensiale.

Et annet forhold som gjør det ekstra kostbart for selskaper som vil begynne med kystfiske er den økte ytelse som må til for å opprettholde fangstvolum i nye farvann som en vet lite om.

Trenden i øyeblikket er en stadig forverring av situasjonen for de som tror de kan overleve med store båter. Tiden arbeider mot de selskaper som opprettholder sin flåte til tross for tap. De vil oppleve en stadig sterkere finansiell barriere dersom en bestemmer seg for å gå over i kystfiske med mindre båter. Fondene vil bli spist opp, og de vil ikke kunne foreta noen reorganisering uavhengig. Disse selskapene vil bli tvunget ut av bransjen, enten ved nedleggelse eller konkurs.

Som en forstår representerer kystfisket en stadig viktigere del av fisket i UK.

Nettoinntektene har vært stabile utover i 70-årene. At forholdene i kystflåten har vært ganske stabile skyldes spesielt 2 forhold:

- 1) Størstedelen av driftskostnadene kan relateres direkte til bruttoinntektene. Mannskapet er som regel betalt en viss prosentandel av bruttoinntekt.
- 2) De administrative kostnader er små.

Undersøkelser viser at båter eid av skipperen og eventuelt av noen av mannskapet har betydelig bedre lønnsomhet enn båter eid av selskaper. Dette skyldes selvfølgelig at skipper/mannskap har en inntekt direkte relatert til arbeidsinnsatsen. Men det at skipperne på båter som tilhører selskaper har liten erfaring i kystfiske, kan nok også ha betydning.

Med det overskyggende problem i næringen i dag er at en på grunn av for lav lønnsomhet og inflasjon ikke greier å legge opp midler til nyinvesteringer når det er påkrevet. Lite offentlige midler er tilgjengelig og de er forbundet med restriksjoner, mens kommersielle midler har en rente på opp til 25% med tilbakebetalingstid på 3-5 år, i beste fall noe lenger. En rekke nye fartøyer er finansiert på meget stramme betingelser. Kravet til kapitalavkastning vil bli meget høyt som følge av dette. 20-30% er helt vanlig.

Når det gjelder nyinvesteringer har mange lagt dem på is i påvente av en felles fiskeripolitikk. Ingen kan si når den kommer. Kanskje er det en fordel, slik at en rekke år iverksette reguleringstiltak som hindrer at en fortsetter å bygge båter som aldri vil kunne oppnå lønnsom drift i fremtiden.

Nor-Fishing '82 – Trondheim

Det er klart for ei ny norsk fiskerimesse. Den skal gå av stabelen i tidsrommet 9-15. august 1982, og også denne gongen er Trondheim vald som messe-by. Vedtaket om plassering av messa vart mellom anna gjort etter ei undersøkjing mellom utstillarane på Nor-Fishing'80. Her syntet seg at heile 85% av utstillarane var nøgde med Trondheim som messeby, både fordi ein her er i fiskarane sitt eige miljø og i eit geografisk midtpunkt for næringa.

Når i tillegg byen kan by på 300 ekstra hotellsenger til neste arrangement, skulle det vera duka for ny suksess. Nor-Fishing '80 var med 23.500 besøkande og 196 utstillarar, ein av dei mest vellukka fiskerimesser som har vore arrangert i Noreg.

Leie av fiskefartøy til makrellundersøkelser.

Fiskeridirektøren ønsker å leie et fiskefartøy, fortrinnsvis uten shelterdekk, på ca. 150 fot i ca. 7 uker fra og med 11.5. d.å.

I de første to uker av perioden skal fartøyet nyttes til merking av makrell som tas med harp (krok) utenfor Vestlandet. Neste periode, ca. 3 uker, merking av makrell SW av Island (redskap: harp). I den siste del av perioden skal fartøyet nyttes i Nordsjøen til garnforsøk etter makrell, merking av makrell (redskap: harp) og eggundersøkelser i forbindelse med makrellens gyting.

Fra Havforskningsinstituttet deltar inntil 4 personer som må skaffes lugarplass. Instituttet holder nødvendig redskap til harping og garnforsøk etter makrell. Mannskapet må være behjelpelig med fangst og merking.

Skriftlig tilbud med opplysninger om fartøy, elektronisk utstyr, bunkersforbruk, lugarplasser og leieforlangende basert på fri olje sendes Fiskeridirektøren, Postboks 185, 5001 Bergen, innen 10.4. d.å.

KUNNGJØRING FRA GARANTIKASSEN FOR FISKERE

C-SKJEMA TIL FERIEORDNINGEN FOR FISKERE

Båteiere som ennå ikke har rapportert alt ferietrekk for 1980 til Garantikassen for fiskere, må omgående sende inn C-skjema som rapport.

Rapporter for 1980 som blir sendt inn senere enn 15. mars 1981, vil kunne bli unnlatt tatt med ved beregning av ferietilskott for 1981.

GARANTIKASSEN FOR FISKERE

Postboks 248

7001 TRONDHEIM

Dato og stad er i samsvar med tilrådinga som Arbeidsutvalet for Nor-Fishing '80 gav på sitt siste møte. Biletet er henta frå dette møtet. Frå venstre redaktør Martin Dale, Norges Fiskarlag, prosjektsjef Tore Aalvik, Norges Varemesse,

avd.dir. Gunnar Gundersen, Fiskeridirektoratet, Fiskeridirektør Hallstein Rasmussen, ekspedisjonssjef Kjell Raasok, Fiskeridepartementet og kontorsjef Bengt W. Moen, Trondheim kommune.

(Foto: Kari Østervold Toft)

BRISLINGFISKET 1981

Resultater fra Havforskningsinstituttets undersøkelser av brislingforekomster i fjordene høsten 1980

Av Erling Bakken og Ingolf Røttingen
Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt

Havforskningsinstituttet har gjennom en rekke år foretatt undersøkelser i fjordene på Vestlandet og i Nord-Norge om høsten. Undersøkelsene har flere formål, og ett av disse har vært å kartlegge utbredelse og mengde av brisling-årsyngel. Resultatene har gitt grunnlag for å vurdere utsiktene for neste års fiske, idet den tilgjengelige mengde 1-års brisling i stor grad bestemmer fangstutbyttet. I de senere år har likevel andre faktorer enn bestandsgrunnlaget fått økende innvirkning. Dette gjelder særlig begrensninger i fiskernes leveringsmuligheter, både for kvantum og størrelsessammensetning.

Resultatene fra undersøkelsen høsten 1979 med en vurdering av bestandsgrunnlaget før fisket i 1980, ble publisert i en artikkel i Fiskets Gang nr. 6, 1980.

I 1980 ble de viktigste fjordområdene fra Stavanger til Bodø undersøkt med forskningsfartøyet «Johan Ruud» i tiden 7.-27. november. Fjordområdene er vist på Fig. 1. Arbeidsmetodikken var den samme som ved tidligere undersøkelser: Kartlegging basert på registreringer med 38 kHz ekkolodd og målinger av ekkomengde ved summeringer med datamaskin. Registreringene ble identifisert og prøver samlet inn ved hjelp av pelagisk trål. Ekkomengden ble så korrigert etter karakteren av registreringer og trålfangstenes sammensetning. Dette ga tallverdier representative for tettheten av brisling for hver utstilt nautisk mil. Fra tetthetsverdiene og fjordområdenes relative utstrekning ble det beregnet et mengdeindeks. Mengdeindekset gir et mål på brislingmengden, uttrykt som relativ verdi. Det betyr at indekset kan benyttes til sammenligning av

brislingmengden i de forskjellige områder og til sammenligninger mellom mengden de forskjellige år.

Selv om mengdeindekset ikke direkte gir bestandsstørrelse, f.eks.

som skjepper etter tonn, kan en ut fra indekset vurdere bestandsgrunnlaget for fisket i kommende sesong ved å sammenligne med foregående års indeks. Vurderingene begrenser

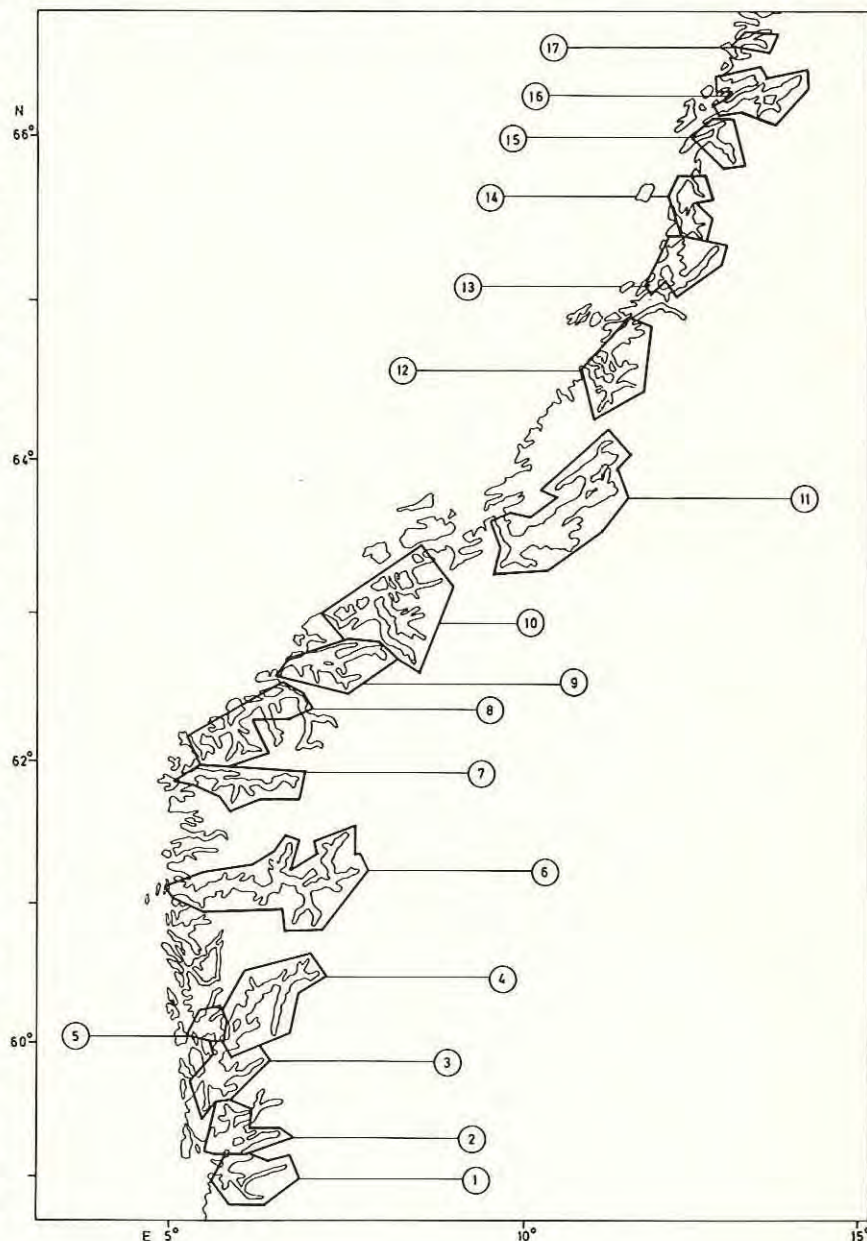

Fig. 1. Fjordområder med undersøkelser av brisling høsten 1980.

seg altså til bestandsgrunnlaget, men tjener også som fangstprognose for 1981, forutsatt at utfallet av fisket, i samme grad som for 1980, er bestemt av tilgjengelig mengde 1-års brisling.

Tabellen nedenfor gir mengdeindeksene 1979 sammen med fangsten i løpet av 1980 og de nye indekser fra høsten 1980. Fangstopplysningene er basert på foreløpig statistikk og kvantumet er gitt i skjegger (1 skj = 17 kg). Nummereringen av fjordområdet viser til den skjematisk kartskissen i Fig. 1.

1. Ryfylke, sør

I dette området var bestandsgrunnlaget før fisket i 1980 noe bedre enn året før, og fangsten i 1980 viste seg å bli omtrent dobbel så stor som i 1979. Bestandsgrunnlaget for brislingfisket i 1981 synes meget svakt. I fjordene i det sørlige Ryfylke ble det ikke registrert brisling høsten 1980. Prøver som ble tatt av registreringer i Høgsfjord og Lysefjord ga bare 0-gruppe sild (mussa).

2. Ryfylke, nord

I likhet med tidligere år ble det ikke tatt brislingfangster i 1980, og ut fra de seneste undersøkelsene er det heller ikke rimelig å regne med fangster i 1981.

3. Sunnhordland

Mengdeindekset fra høsten 1979 var svært lav, og fangsten i 1980 ble bare 2 500 skjegger. Bestandsgrunnlaget for fisket i 1981 er også svært svakt, og antakelig må en vente dårlige fangstmuligheter. Brisling tatt i en prøve fra Høylandsundet (Fig. 2, 3) hadde en noe høyere middellengde enn vanlig for årstiden, og den var også noe større enn brislingen lenger inne i Hardangerfjorden.

4. Hardanger

Fisket i 1980 ga omtrent samme kvantum som året før, mens en ut fra mengdeindekset ville ventet noe mindre fangst. Utbredelsen av årsyngelen høsten 1979 og høsten 1980 var ganske lik, med forekomster over størstedelen av fjorden innenfor Varaldsøy. Ut fra indekset høsten 1980 er bestandsgrunnlaget for brislingfisket 1981 noe svakere enn i

1979. Også i Hardanger (Fig. 2, 4A og 4B) var årsyngelen gjennomgående 1–2 cm større enn vanlig for årstiden.

5. Bjørnefjordsområdet

Fangsten i 1980 ble ubetydelig, slik også mengdeindekset tydet på. Bestandsgrunnlaget for 1981 synes igjen meget svakt, men ved undersøkelserne høsten 1980 hadde en i dette området endel tekniske problemer med ekkoloddutstyret.

6. Sogn

I 1979 ble det fisket 140 000 skjegger brisling i Sognefjorden. Undersøkelsene om høsten dette året viste at bestandsgrunnlaget for fisket i 1980 var svakere enn tidligere, og fangsten ble 65 000 skjegger. For 1981 synes bestandsgrunnlaget noe bedre. Årsyngelen hadde en middellengde på rundt 8 cm (Fig. 2, 6A og 6B), og yngelen var i november 1980 særlig utbredt mellom Vangsnes og Refsnes. Året før var brislingen mye oppblandet med mussa. Dette var ikke i samme grad tilfelle høsten 1980, men mussa ble registrert både i Aurlandsfjord og Lusterfjord.

7. Nordfjord

Bestandsgrunnlaget for fisket i 1980 var lavere enn foregående år, og fangsten gikk også noe ned. Ut fra en sammenligning av mengdeindeksene, må en forvente et bestandsgrunnlag for 1981-sesongen som er omtrent som for den foregående

sesong. Imidlertid forekom en stor del av brislingen nær overflaten, og det er mulig at mengdeindekset gir en undervurdering av bestandsgrunnlaget. Grunnlaget for fisket kan derfor være noe bedre enn året før. Brisling-prøvene fra Nordfjord viser varierende lengder (Fig. 2, 7A og 7B). Den brislingen som ble registrert høsten 1980, sto fra Hundvik og innover.

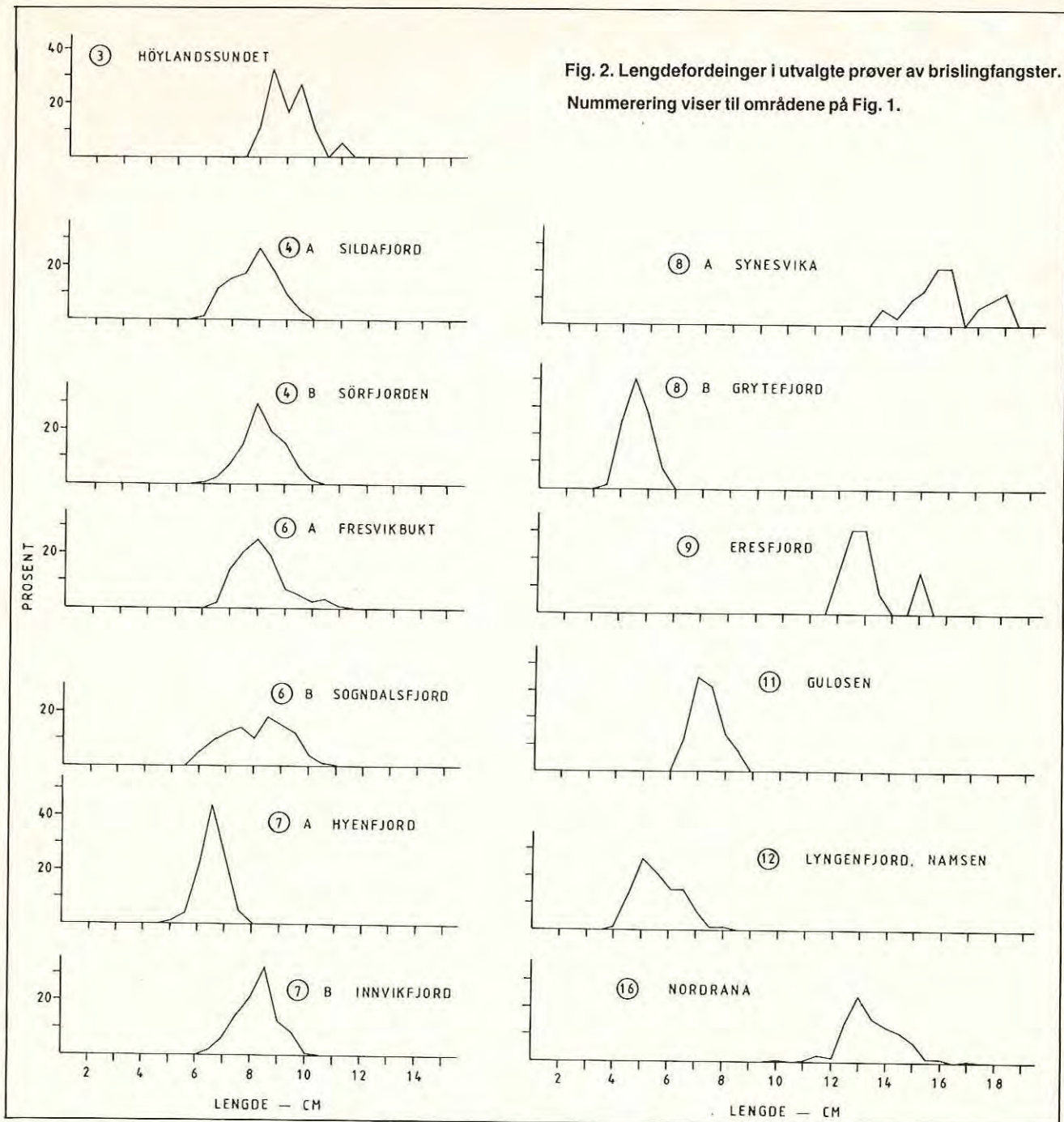
8. Sunnmøre

Høsten 1979 ble bare de ytre områdene undersøkt, og det ble registrert endel brisling i Grytafjorden. I 1980 ble det tatt lite brisling i de ytre områdene, mens det i de indre distriktene var bra fiske. Og høsten 1980 ble det observert årsyngel av brisling i Grytafjorden (Fig. 2, 8B). Denne var mer småfallen enn i 1979. I området Godø-Vigra ble det registrert noe stor brisling (Fig. 2, 8A) oppblandet med bladsild. Selv om undersøkelsene på Sunnmøre ikke gir fullgod dekning, ser det ut som bestandsgrunnlaget i de ytre områdene er meget svakt.

9. Romsdal

En viss nedgang i bestandsgrunnlaget ble funnet før fisket i 1980, men fangstkvantumet ble omtrent som året før. Etter 1980 indekset vil en vente et meget svakt grunnlag for fisket i 1981, og det ble ikke registrert noe brisling av betydning. En prøve fra Eresfjord (fig. 2, 9) besto av eldre brisling.

	Indeks 1979	Fangst 1980, skj.	Indeks 1980
1. Ryfylke, sør	125	17 800	0
2. Ryfylke, nord	0	0	0
3. Sunnhordland	2	2 500	10
4. Hardanger	150	53 000	90
5. Bjørnefjordsområdet	0	1 100	
6. Sogn	80	64 800	105
7. Nordfjord	80	25 800	85
8. Sunnmøre, ytre	115	2 100	5
9. Romsdal	340	27 400	5
10. Nordmøre	10	7 325	5
11. Trondheimsfjorden	110	1 200	10
12. Namsen-Folla	60	4 800	20
13. Tosen-Ursfjord	20	0	0
14. Velfj.-Vistenfj.	10	0	0
15. Vefsn	120	0	0
16. Rana-Sjona	5	300	5
17. Melfjord	220	20 100	0

10. Nordmøre

Fjordene i dette området har ikke vært undersøkt like regelmessig som fjordene andre steder. Sammenligningsgrunnlaget er derfor ikke så godt, men området har stått sett vært av mindre viktighet for brislingfisket. Høsten 1980 ble både Sunndalsfjorden og fjordene innenfor Halså undersøkt, men bare på enkelte lokaliteter i Sunndalsfjorden ble det observert brisling. Ut fra dette må en regne med at bestandsgrunnlaget er svakt for fisket i 1981.

11. Trondheimsfjorden

Både de målte mengdeindekser og oppfisket kvantum brisling har i de senere år gått nedover. Ut fra bestandsgrunnlaget, slik det ble vurdert høsten 1979, var likevel ikke det dårlige fisket i 1980 ventet. For fisket i 1981 synes bestandsgrunnlaget meget svakt, men vurderingene av grunnlaget i dette fjordområdet har vist seg mer usikre enn for Vestlandsfjordene. Ved undersøkelsene høsten 1980 ble det registrert noe årsyngel (Fig. 2, 11) i Gulosenområ-

det. I de indre deler av fjorden, ble det registrert bra forekomster av småsild (lengde 15–17 cm). Denne silda tilhører 1979-årsklassen. I trålfangstene av disse registreringene ble det funnet noen få individer av brisling.

12. Namsen–Folla

I dette området ble fangsten i 1980 i størrelsesordenen som en kunne vente ut fra bestandsgrunnlaget. For 1981 er grunnlaget noe svakere, og det ble bare funnet årsyngel av brisling (Fig. 2, 12) i ytre del av Lyngenfjorden.

13. Tosen-Ursfjord

I 1979 ble det i dette fjordkomplekset tatt bortimot 30 000 skjegger brisling, mens det i 1980 ikke er registrert fangst. Dette harmonerer med de observerte indekser, men forekomster av brisling og mussa i blanding gir større usikkerhet. Høsten 1980 ble det ikke registrert verken brisling eller mussa, og det synes ikke å være grunnlag for noe brislingfiske i 1981.

14, 15 Velfjord-Vistenfjord og Vefsen

For disse områdene viser undersøkelserne at en også for 1981 må regne med minimal brislingfangst.

16. Rana-Sjona

I Ransfjorden ble det høsten 1980 funnet noe årsyngel av brisling (Fig. 2, 16), men heller ikke i dette området vil det være grunnlag for brislingfiske av betydning.

17. Melfjord

Undersøkelsene høsten 1979 viste at det var grunnlag for et brislingfiske i 1980. Brislingen var opplandet med mussa. Dette var også tilfelle ved fisket i 1980. I 1981 er det ikke rimelig å regne med at det er grunnlag for noe brislingfiske.

En samlet vurdering viser at bestandsgrunnlaget for brislingfisket i fjordene på strekningen Stavanger-Bodø i 1981 er svakere enn det var for fisket i 1980. Dette gjelder særlig områdene nord for Stad. Som nevnt innledningsvis vil utfallet av fisket ikke alene være betinget av den tilgjengelige mengde brisling, men i stor grad påvirkes av innsatsen i fisket. Innsatsen er igjen avhengig av de økonomiske forholdene i fisket.

Norsk Fiskerilovgivning i ny utgave

Den trettende utgaven av Norsk Fiskerilovgivning ventes ferdig fra trykkeriet i juni/juli i år. Prisen på denne utgaven er kr. 200,- pluss moms. Det er konsulent Jan Vembe i Fiskeridepartementet som har fullført utgaven etter at tidligere redaktør ekspedisjonssjef Per Rogstad døde.

LOFOTFISKET (Oppsynsdistriktet) pr. 8. mars 1981

	Uken 23/2-1/3	Uken 2-8/3
Fangst, tonn	3683	4073
Fiskevekt	3,0-3,7	2,8-3,6
Kg fisk pr. hl lever	890-950	925-1050
Tranprosent	51	50
Antall farkoster	1 300	1 407
Antall mann	3 304	3 581
Total:		
Henging, tonn	2 656	4 480
Salting, tonn	7 368	9 490
Salting til filet, tonn	102	102
Fersk, tonn	280	322
Frysing, rund, tonn	147	187
Frysing filet, tonn	56	101
Hermetikk, tonn	-	-
Damptran, hl	5 646	7 144
Lever til an.anv.,hl	33	37
Rogn, skarpsaltet, hl	-	3
» sukkersaltet, hl	4 151	5 943
» fersk, hl	626	642
» frysing, hl	584	1 093
» hermetikk, hl	428	592
» dyrefor	-	-

TOTALFANGST - Tonn

Pr. 1/3-81	10 609	Pr. 8/3-81	14 682
Pr. 2/3-80	5 988	Pr. 9/3-80	8 206
Pr. 4/3-79	9 692	Pr. 11/3-79	12 288
Pr. 5/3-78	15 017	Pr. 12/3-78	20 059
Pr. 6/3-77	13 353	Pr. 13/3-77	17 411
Pr. 7/3-76	7 753	Pr. 14/3-76	11 446
Pr. 2/3-75	3 172	Pr. 9/3-75	4 889
Pr. 3/3-74	4 976	Pr. 10/3-74	7 662
Pr. 3/3-73	18 360	Pr. 10/3-73	25 745
Pr. 4/3-72	37 324	Pr. 11/3-72	48 923

Dobla produksjon i peruiansk fiskehermetikkindustri

Fiskehermetikkindustrien i Peru dobla sin produksjon i 1980 samanlikna med tidlegare år. Produksjonen i 1980 kom opp i 9 mill. kassar (inneholdande 48 boksar kvar). Auken skuldast først og fremst oppstartinga av omlag 30 nye fabrikkar dei siste åra og at ein no legg om frå fiskemjølproduksjon til hermetikk og annan konsumindustri. Auken har og ført til at Peru må importere omlag halvparten av dei boksane dei treng til produksjonen. Deira eigen industri har ikkje kapasitet til å følgje opp med nok emballasje.

Det vart imidlertid stopp i sardin-fisket 19. desember. Då var grensa på 200 000 tonn, som det var lov å fiske frå utgongen av juli til utgongen av desember, nådd. Ved utgongen av året rekna ein med at den totale

fangsten av sardiner kom opp i 1,3 mill. tonn, av dette var meir enn halvparten teken i første halvår.

Restriksjonar på fisket har særleg ramma industriflåten som forsyner Pescaperu med råfisk. Totalfangsten for denne delen av flåten har gått ned frå 1,8 mill tonn i 1979 til omlag 1 mill. tonn i 1980.

Eigarane av flåten som fiskar for fiskemjølindustrien har erklært at dei er i store vanskar. No krev dei mellom anna ei sanering av flåten slik at den vert redusert frå 400 til 150 båtar. I tillegg har dei kravd lågare skattar, dei har kravd at restskatt vert ettergjeven og dei vil at Pescaperu og Banco Industrial går frå ei rettsak dei har gåande mot reiarane. Rettsaka vedrører pengar som dei skuldar for båtane dei kjøpte for fire år sidan.

Endringer av forskrifter om fiske med trål fasisatt ved kgl. res. 25. juni 1971.

I

I forskrifter om fiske med trål av 25. juni 1971 gjøres følgende endringer:

§2 første ledd nr. 2 skal lyde:

Nord for 68°35' n.br. og inntil 69°12' n.br.

§2 annet ledd skal lyde:

I området mellom 4 og 12 n. mil fra grunnlinjene mellom 67°10' n.br. og 68°35' n.br. og 68°35' n.br., unntatt i området mellom 4 og 6 n. mil fra grunnlinjene i området mellom 67°20' n.br. og 67°35' n.br., er det tillatt å fiske med trål når det ikke er satt Lofotoppsyn.

§2 tredje ledd oppheves.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

Avvikling av kondemneringsordningene for ringnot-, industritrål-, brising- og selfangstfartøy.

Fiskeridepartementet har ved skriv av 9. februar 1981 bedt Fiskeridirektøren kunnngjøre følgende:

Fiskeridepartementet finner å ville avvikle kondemneringsordningene for ringnot-, industritrål-, brising- og selfangstfartøy i løpet av første halvår 1981. Siste frist for innsendelse av søknad om kondemneringsstilskudd for ringnotfartøy settes til 1. april 1981. For de øvrige settes fristen til 1. mai 1981.

Ringnotfartøy som blir innvilget kondemneringsstilskudd vil ikke få delta i sommerfoddefisket 1981:

Forskrifter for kostnadsreducerende driftstilskott for fiskefartøyer.

I medhold av § 6 bokstav j) i avtalen av 11. desember 1980 mellom Norges Fiskerilag og Forbruker- og administrasjonsdepartementet om støttetiltak til fiskerinæringen for tiden 1. januar til 31. desember 1981 har Fiskeridepartementet den 10. februar 1981 fastsatt følgende bestemmelser:

§ 1.

Disse forskrifter gjelder norske merkeregistrerte fiskefartøyer som driver fiske og fangst. Unntatt fra disse forskrifter er fartøyer som ikke leverer fisk gjennom norsk salgslag og fartøy leiet for letejeneste/forskning/forsøksfiske. Disse fartøyer kan dog gis tilskott etter særskilt vurdering.

Forskriftene omfatter kun fartøyer med fastmontert innenbords motor.

§ 2.

Bestemmelser for rett til driftstilskott for fiskefartøyer. Båteier/hovedsmann må være innført i manntallet blad B. For båt-eier/hovedsmann som er innført i manntallets blad A kreves at fartøyet er i drift sammenhengende 10 uker av 1981, dersom reguleringsbestemmelser ikke hindrer dette.

§ 3.

Bestemmelser for driftstilskott til fiskefartøyer.

- a. Driftstilskott skal gis ut fra fartøyets driftstid, størrelse og redskapstype. Driftstid beregnes fra den tid fisket starter det vil si mannskap tiltrer for klargjøring av fisketur, og til fisket an-

sees avsluttet, det vil si fangst levert og fartøyet har avsluttet fisketuren. Avbrudd i drift som gir mannskapet rett til A-trygd skal ikke tas med i oppgitt driftstid. Opphold i driften ut over 1 uke grunnet havari, ferie, reguleringer, mottaksstopp, sykdom o.l. skal ikke medregnes som driftstid.

Påbegynt uke beregnes forholds-messig. Fartøyets størrelse oppgis i antall engelske fot, lengste lengde.

Redskap angis ut fra følgende oppdeling:

GRUPPE A:

Trålfiske etter lodde, tobis og øyepål (inklusive bifangst).

GRUPPE B:

Reketrål

GRUPPE C:

Trålfiske som ikke omfattes av gruppe A og B

GRUPPE D:

Notfiske, småkval- og brugdefangst

GRUPPE E:

Line, garn, juksa og snurrevad

GRUPPE F:

Kolmuletrål

Gruppeklassering av selfangst vil bli fastlagt av Fiskeridepartementet senere.

Redskaper som ikke er medtatt i disse grupper henføres til gruppe E.

- b. Driftstilskottet for gruppe A til E skal gis på bakgrunn av antall driftsuker etter nedenstående tabell.

§ 4.

Bestemmelser for behandling av søknad om driftstilskott til fiskefartøyer.

- a. Søknader om driftstilskott som er poststempelt senere enn de angitte frister vil få slik behandling:

For sent innkomne søknader for 1. periode, vil bli behandlet sammen med søknader for 2. periode. Søknader for 1. periode poststempelt etter 31. august 1981 vil ikke gi rett til driftstilskott.

For sent innkomne søknader for 2. periode, vil bli behandlet sammen med søknader for 3. periode. Søknader for 2. periode poststempelt etter 31. desember 1981 vil ikke gi rett til driftstilskott.

For sent innkomne søknader for 3. periode (frist 15. januar 1982 vil ikke gi rett til driftstilskott.

- Søknader som etter disse bestemmelser blir avvist returneres søkeren.
- b. Fastsatt søknadsskjema utfylles nøyaktig og påføres bekrefteelse om innføring i manntallet, eventuelt fartøyets driftstid, av fiskerirettleider/kommunekasserer. (Se § 2). Søknadsskjema sendes Fiskernes Gjensidige Ulykkestrygdslag, senere kalt FGU.

Det er ikke anledning til å søke tilskott for mer enn en periode på hvert skjema.

- c. FGU behandler og avgjør søknader om driftstilskott i samsvar med disse forskrifter. FGU skal foreta utbetaling direkte til båteier/rederi/hovedsmann.

- d. Avregning av driftstilskott for 1. og 2. periode vil skje fortløpende ved mot-takelse av søknadsskjema etter utløp av søknadsperiodene, henholdsvis 30. april og 31. august 1981.

Avregning for 3. periode vil skje etter 15. januar 1982.

§ 5.

I Fiskeriavtalen av 11. desember 1980 er det til kostnadsreducerende driftstilskott avsatt 195 mill. kroner. For de to første perioder (se § 3 d) skal benyttes de satser som fremgår av § 3 b. Dersom det ved 3. periodes utløp viser seg å være for lite midler ved benyttelse av de satser som fremgår av § 3 b, skal satsene reduseres forholdsmessig slik at det totale avsatte beløp blir tilstrekkelig. Eventuell reduksjon i satsene etter denne bestemmelse skal gjøres gjeldende for siste avregning.

§ 6.

Dersom de nevnte midler i § 5 ved siste periodes utløp viser seg ikke å være oppbrukt, skal det for samtlige perioders vedkommende gis et prosenttillegg slik at de totale midler blir benyttet.

§ 7.

Tvils spørsmål

Det nærmere innhold og forståelse av disse forskrifter bestemmes av Fiskeridepartementet.

§ 8.

Den som søker om tilskott skal samtidig gi FGU nødvendige fullmakter til å kunne kontrollere at de gjitte opplysninger er riktige. Slik fullmakt gis ved innsendelse av søknadsskjema om tilskott. Uriktige opplysninger fører til tap av driftstilskott, og er forbundet med straffeansvar.

§ 9.

Fiskeridepartementet tar forbehold om å foreta nødvendige endringer av disse forskrifter etter hver periode dersom erfaringer fra foregående periode tilsier dette.

§ 10.

Disse forskrifter trer i kraft straks.

DRIFTSTØTTE (KR/UKKE)

Lengde (tot)	GR. A		GR. B		GR. C		GR. D		GR. E'	
	Stottesats	Tillegg pr. fot over til neste trinn	Stottesats	Tillegg pr. fot over til neste trinn	Stottesats	Tillegg pr. fot over til neste trinn	Stottesats	Tillegg pr. fot over til neste trinn	Stottesats	Tillegg pr. fot over til neste trinn
20	140	11	140	11	140	11	140	11	140	11
30	250	20	250	20	250	20	250	20	250	14
40	450	23	450	23	450	23	390	15	390	15
50	680	36	680	36	680	36	540	23	540	23
60	1.040	54	1.040	54	1.040	54	770	31	770	45
70	1.580	67	1.580	67	1.580	67	1.080	45	1.220	56
80	2.250	90	2.250	117	2.250	90	1.530	54	1.780	56
90	3.150	45	3.420	117	3.150	180	2.070	77	2.340	50
100	3.600	45	4.590	117	4.950	180	2.840	94	2.840	36
110	4.050	45	5.760	117	6.750	135	3.780	117	3.200	32
120	4.500	45	6.930	117	8.100	135	4.950	135	3.520	32
130	4.950	45	8.100	360	9.450	135	6.300	101	3.840	
140	5.400	45	11.700	135	10.800	135	7.310	101		
150	5.850	45	13.050	135	12.150	158	8.320	101		
160	6.300		14.400	135	13.730	158	9.330	101		
170			15.750	113	15.310	427	10.340	91		
180			16.380	113	19.580	112	11.250	91		
190			18.010	113	20.700	90	12.160	91		
200			19.140		21.600		13.070			

1. For linefiske i NAFO (ICNAF) området og ved Øst-Grønland fastsettes støtten til kr 5.500,- pr. driftsuke.

F. For kolmuletrål med fartøyer på 130 fot eller mer fastsettes støtten til kr 19.000,- pr. driftsuke.

c. Tilskottet skal ikke overstige 12 1/2% av brutto fangstverdi for søknadsperioden. Med bruttofangstverdi menes fangstverdi (inkl. pristilskott) etter fradrag av avgift til salgslag og uten merverdiavgift.

Begrensningen på 12 1/2% kommer ikke til anvendelse for driftsperioden dersom fartøyet kan dokumentere aktiv drift og drivstoffutgiftene utgjør minst 3 ganger driftstilskottets størrelse.

d. Driftstilskottet for 1981 skal gis over 3 perioder således:

Første periode 1. januar–30. april

Søknadsfrist 1. juni 1981

Andre periode 1. mai–31. august

Søknadsfrist 1. oktober 1981

Tredje periode 1. september–31. desember

Tredje periode ansees normalt avsluttet 23. desember. Driftstid etter denne dato må dokumenteres spesielt. Søknadsfrist 15. januar 1982.

Endring av forskrifter om regulering av trålfisket etter torsk og hyse nord for 62° n.br. i 1981.

I medhold av §§ 1 og 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene, jfr. kgl.res. av 17. januar 1964, § 5 i lov av 20. april 1951 om fiske med trål, jfr. kgl.res. av 11. januar 1971, og § 10 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket, har Fiskeridepartementet 19. februar 1981 bestemt:

§ 1.

I Fiskeridepartementets forskrifter av 19. desember 1980 om regulering av trålfisket etter torsk og hyse nord for 62° n.br. i 1981 gjøres følgende endring:

§ 6 skal lyde: Fartøy som unnlater å fiske etter torsk og hyse nord for 64° n.br. i tiden 1. februar–15. mars kan overskride sin tildelte torsk kvote med inntil 25% mot at den tildelte hysekvote reduseres med et tilsvarende antall tonn.

Fartøy kan overskride den tildelte hysekvoten med inntil 20% mot at den tildelte torsk kvoten reduseres med et tilsvarende antall tonn.

§ 2.

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Etter denne endring har forskriftene av 19. desember 1980 denne ordlyden:

Forskrifter om regulering av trålfisket etter torsk og hyse nord for 62° n.br. i 1981.

§ 1.

Ingen kan delta i fisket etter torsk og hyse med trål nord for 62° n.br. i 1981 uten at vedkommende fartøy på forhånd er registrert hos Fiskeridirektøren.

§ 2.

Det tillatte fangstkvantum av torsk for trålere over 250 brt. og 115' 1.1. fastsettes til 56.500 tonn rund vekt, og fordeles slik:

- Ferskfisktrålere over 250 brt. og 115' 1.1 og rundfrysetrålere over 400 brt. 41.330 t.rund vekt.

- Saltfisktrålere over 400 brt.

- 5.150 t.rund vekt

- Fabriktrålere 10.020 t.rund vekt

Fiskeridirektøren avgjør under hvilken gruppe det enkelte registrerte trålfartøy hører.

§ 3.

Det tillatte fangstkvantum av hyse for trålere over brt. og 115' 1.1. fastsettes til 29.200 tonn rund vekt og fordeles slik:

- Ferskfisktrålere over 250 brt. og 115' 1.1 og rundfrysetrålere over 400 brt. 21.380 t.rund vekt

- Saltfisktrålere over 400 brt.

- 2.660 t.rund vekt

- Fabriktrålere 5.160 t.rund vekt

Fiskeridirektøren avgjør under hvilken gruppe det enkelte registrerte trålfartøy hører.

§ 4.

Fiskeridirektøren bemyndiges til å fordele den kvote som er nevnt i §§ 2 og 3, første ledd, pkt. 1, 2 og 3 på de fartøyer som har konsesjon eller tilsagn om konsesjon for trålfiske 1. januar 1981 og som er registrert etter § 1.

Fiskeridirektøren kan fordele de fartøyer kvoter som blir frigitt når fartøy trekkes ut av fiske på fartøy som skal delta i fisket.

Av ferskfisktrålernes årskvoter skal minimum 20% avsettes for fiske i tiden

Forskrifter om fangst av grønlandssel og klappmyss i 1981.

Ved kgl. resolusjon av 20. februar 1981 er det i medhold av lov av 14. desember 1951 om fangst av sel fastsatt følgende forskrifter om fangst av grønlandssel og klappmyss i 1981:

I

På Newfoundlandsekket er det forbudt å fange eller å drepe grønlandssel før 12. mars kl. 09.00 GMT og etter 24. april kl. 24.00 GMT.

Klappmyss er forbudt å fange eller å drepe før 8 dager etter fangst åpningen for grønlandssel kl. 10.00 GMT og etter 24. april kl. 24.00 GMT.

Den kanadiske regionale fiskeridirektør for Newfoundland kan etter konsultasjon med de norske og kanadiske førere av fangstfartøyene, endre nevnte åpningsdatoer for fangsten.

I fangstsesongen er det mellom kl. 24.00 GMT og kl. 09.00 GMT forbudt å fange, drepe eller å få grønlandssel på dette feitet. I tidsrommet til og med 31. mars er det forbudt å fange, drepe eller å få klappmyss mellom kl. 22.00 GMT og kl. 09.00 GMT og etter nevnte dato mellom kl. 24.00 GMT og kl. 09.00 GMT.

II

I Nordlige farvann øst for Kap Farvel:

I Danmarksstredet, Vesterisen og Nordisen er det forbudt å fange eller å drepe grønlandssel og klappmyss før 22. mars kl. 07.00 GMT og etter 5. mai kl. 24.00 GMT.

Det er forbudt for norske fartøyer som skal drive selfangst i Vesterisen å avgå fra Norge før 14. mars kl. 18.00 norsk tid. Med

Vesterisen forstås i disse bestemmelser det drivsområdet utenfor Øst-Grønlands kyst mellom 77°00' nordlig bredde og en linje trukket fra Kap Nord (Horn) på Island rettvisende vest til et punkt 66°28' nordlig bredde og 30°00' vestlig lengde og herfra i en rett linje til midt i Storfjordens munning (Grønland).

I Østerisen er det forbudt å fange eller å drepe grønlandssel før 23. mars kl. 07.00 GMT og etter 30. april kl. 24.00 GMT. Fiskeridepartementet kan forlenge fangsttiden for dette feit dersom ugunstige fangstforhold gjør det nødvendig, dog ikke utover 10. mai kl. 24.00 GMT.

III

På Newfoundlandsekket kan Norge fange maksimum 22.500 grønlandssel og maksimum 6.000 klappmyss. Videre tillates tatt inntil 3.000 klappmyss som norske og kanadiske fartøyer konkurrerer fritt om. Fangsten av disse dyr kan ta til: enten 7 dager etter at klappmyssfangsten er åpnet, eller dagen etter at begge landene har tatt sine separate klappmysskvoter, den av disse dager som kommer først.

Av ett år gamle og eldre grønlandssel tillates tatt inntil 5% av den totale fangst av grønlandssel. Av voksne klappmyss-hunner, som må avlives av sikkerhetsmessige grunner, tillates for hvert av fartøyene fangst inntil 5% av den totale daglige klappmyssfangsten for vedkommende fartøy.

I Vesterisen tillates fangst maksimum 21.000 unger av grønlandssel og maksimum 16.700 klappmyssunger. Den delen av angkvoten for grønlandssel som ikke

er fanget innen 10. april kl. 24.00 GMT kan tas som hårfellende (ett år gamle og eldre) dyr etter dette tidspunkt.

Det er forbudt å avlive voksne klappmyss hunner. Antallet voksne klappmyss hunner som må avlives av sikkerhetsmessige grunner skal ikke overstige 2% av kvoten for klappmyssunger. For hver voksen klappmysshunn som avlives på denne måte, skal trekkes fra 2 unger i den tildelte ungekvote.

Voksne (kjønnsmodne) klappmysshunner kan fanges fritt.

Det er forbudt å fange ikke kjønnsmodne klappmyss (gris).

I Østisen (øst for 20°00' østlig lengde) tillates fanget maksimum 17.500 grønlandssel.

Det er forbudt å fange klappmyss på dette fangstfelt. Storkobber inntil videre totalfredet i Østisen, øst for 37°00' østlig lengde i området nord for 75°00' nordlig bredde, og øst for 20°00' østlig lengde i området sør for 75°00' nordlig bredde.

Fordeelingen av fangstkvotene foretas etter nærmere bestemmelse av Fiskeridepartementet.

IV

Det er forbudt å foreta mer enn en fangstur til fangstfeltet i Vesterisen.

Fiskeridepartementet kan dispensere fra denne bestemmelse. Slik dispensasjon kan bare gis de tilfeller et fartøy på grunn av tvingende omstendigheter må forlate fangstfeltet uten å ha oppnådd tilfredsstillende fangstresultat.

V

For å påse at bestemmelsene i denne resolusjon overholdes kan Fiskeridepartementet oppnevne inspektører. Inspek-

terene skal ha rett til å foreta inspeksjon av fartøy og redskaper, å kontrollere bruk av fangstredskapene og ellers foreta det som er nødvendig for å påse overholdelsen av de gjeldende reguleringsbestemmelser.

Skipperen eller annen ansvarshavende om bord i fartøyet som deltar i selfangst skal gi inspektøren adgang til fartøyet og ellers være behjelpelig med at inspeksjon kan bli utført tilfredsstillende.

Nærmere instruks for inspektørene fastsettes av Fiskeridepartementet.

VI

Selavgiften for 1981 fastsettes til en krone pr. fanget sel uansett selart.

Etter ankomst norsk havn pålegges fangstfartøyenes eiere – uten hensyn til hvor fangsten leveres – å melde fangsten og dens sammensetning til Fiskeridirektoratets kontrollverk i Ålesund eller Tromsø, samt å foranledige avgiften innbetalt samme steder.

Nærmere bestemmelser om innkreving av selavgiften kan fastsettes av Fiskeridepartementet.

VII

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i denne resolusjonen eller medvirker hertil, straffes overensstemmende med § 6 i Lov av 14. desember 1951 om fangst av sel, med bøter eller fengsel inntil 3 måneder.

Ulovlig fanget sel eller verdien herav kan inndras i henhold til inndragningsbestemmelsene i straffeloven av 22. mai 1902.

etter 1. september 1981. Bestemmelsen om avsetning av kvote gjelder ikke for fartøy som leverer frosne fangster. Fiskeridirektøren kan dispensere fra bestemmelsen for enbåtstrål.

§ 5.

Trålfartøyer under 150 brt. kan maksimalt fiske 125 tonn torsk rund vekt, og 65 tonn hyse rund vekt.

Trålfartøyer på 150 brt. og derover inntil 250 brt. eller inntil 115' 1.1. og fartøyer over sistnevnte størrelsesgrense som driver annet fiske i kombinasjon med trålfiske kan maksimalt tildeles en kvote på 75% av de fartøyskvoter som tildeles ferskfisktrålerne over 250 brt. og 115' 1.1. Ved fastsettelse av kvotene for disse fartøyer kan det tas hensyn til fartøyets størrelse, tidligere deltakelse, alternative driftsmuligheter samt de fastsatte konsesjonsvilkår for vedkommende fartøy.

De trålfartøyer som blir tildelt kvote i henhold til første og annet ledd kan i 1981 ikke drive trålfiske etter torsk og hyse i området nord for 62° n.br. i perioden fra og med 13. april til 27. april, og i området nord for 67° n.br. i periodene fra og med 6. juli til 27. juli og fra og med 21. desember til og med 31. desember. Fiskeridirektøren kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra forbudsperiodene.

§ 6

Fartøy som unnlater å fiske etter torsk og hyse nord for 64° n.br. i tiden 1. februar – 15. mars kan overskride sin tildelte torsk kvote med inntil 25% mot at den tildelte hysekvote reduseres med et tilsvarende antall tonn.

Fartøy kan overskride den tildelte hysekvoten med inntil 20% mot at tildelte

torsk kvote reduseres med et tilsvarende antall tonn.

§ 7.

Det er forbudt å føre i land eller omsette torsk og hyse som er fanget i strid med disse forskrifter eller bestemmelser gitt i medhold av forskriftene. Likeledes er det forbudt å overskride kvoter fastsatt i henhold til disse forskrifter.

Uten hinder av forbudet i første ledd annet punktum kan det ved fiske etter sei, blåkveite og uer tas bifangster av torsk og hyse med totalt inntil 10% i vekt av fangsten i hver landing. Ved fiske etter flyndre nord for 73° n.br. og vest for 30° ø.l. er det tillatt med bifangster av torsk og hyse med totalt inntil 25% i vekt av fangsten av flyndre i hver landing.

§ 8

Fiskeridirektøren kan gi nærmere forskrifter om gjennomføring og utfylling av reglene i disse forskrifter.

§ 9.

Disse forskrifter gjelder for fiske som utøves i Norges økonomiske sone nord for 62° n.br. og i området utenfor Norges økonomiske sone mellom 11° v.l. og 63°30' ø.l. nord for en linje trukket fra 11° v.l. og 63° n.br. rettvise øst til 4° v.l. derfra rettvise sør til 62° n.br. og derfra rettvise øst til norskekysten.

§ 10.

Disse forskrifter trer i kraft 1. januar 1981.

§ 7.

Fiskeridirektøren kan ved havari, nødvendig klassing o.l. gjøre unntak fra bestemmelsen om innseilingsdato etter § 5.

§ 8.

Fiskeridirektøren bemyndiges til å fastsette kvotene for det enkelte fartøy og til å foreta justeringer av fartøyskvotene. Fiskeridirektøren kan gi nærmere forskrifter om *gjennomføring* og *utfylling* av bestemmelsene i disse forskrifter.

§ 9.

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 1981.

Forbud mot bruk av rekestrål i Vågsfjordområdet, Troms fylke.

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriere og kgl.res. av 17. januar 1966, har Fiskeridepartementet 26. februar 1981 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å bruke rekestrål i Vågsfjorden med tilstøtende fjorder og sund innenfor et område begrenset mot sør av Tjeldsund bru, mot vest av en linje fra Trondenes til sørsippen av Grytøy og en linje fra nordøstre odde på Grytøy til Skrolsvik, og mot nord av en linje over Solbergfjorden fra fyrlykten ved Klauven til Hemmingsjord.

§ 2.

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Regulering av rekefisket ved Vest- og Øst-Grønland i 1981.

I medhold av §§ 1 og 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriere og kgl.res. av 17. januar 1964 og § 10 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket og Kgl.res. av 8. september 1972 har Fiskeridepartementet 23. februar 1981 bestemt:

§ 3.

Fartøyskvotene etter § 2 kan reforeses av Fiskeridirektøren slik at et fartøy får en større kvote ved Vest- eller Øst-Grønland mot en reduksjon i kvote eller ingen kvote i motsatt område.

§ 4.

Fiskeridirektøren kan i forbindelse med fisket pålegge de deltagende fartøyene å foreta et bestemt antall tråltrekk i bestemte områder i EF-sonen ved Øst-Grønland.

§ 5.

Fartøy som ikke er innseilt i EF-sonen ved Vest-Grønland (NAFO-underområde 1) innen 30. juni 1980 kl. 24.00 GMT mister den kvoten de er tildelt ved Vest-Grønland etter §§ 2 og 3.

Fartøyskvotene etter §§ 2 og 3 ved Vest-Grønland (NAFO-underområde 1) oppheves 1. august 1981 kl. 00.00 GMT.

Fartøy som overholder innseilingsfristen etter første ledd kan etter 1. august 1981 kl. 00.00 GMT fiske fritt i NAFO-underområde 1 inntil det totalt tillatte fangstkvantum på 1.000 tonn reker er beregnet oppfisket.

§ 6.

Fartøyskvotene etter §§ 2 og 3 ved Øst-Grønland (ICES-områdene XIV og Va) oppheves 1. oktober 1981 kl. 00.00 GMT. Deltagende fartøy kan etter 1. oktober 1981 kl. 00.00 GMT fiske fritt i EF-sonen i ICES-området XIV og Va inntil det totalt tillatte kvantum på 3.000 tonn er beregnet oppfisket.

§ 1.

Det er forbudt å fiske reker ved Vest-Grønland i NAFO-områdene 0 og 1 og i EF-sonen ved Øst-Grønland (ICES-områdene XIV og Va).

Uten hinder av forbudet i første ledd kan norske fiskere fiske inntil 1.000 tonn reker ved Vest-Grønland i NAFO-underområde 1 og inntil 3.000 tonn reker i EF-sonen ved Øst-Grønland i ICES-området XIV og Va.

§ 2.

De tillatte fangst-kvanta på henholdsvis 1.000 ved Vest-Grønland og 3.000 tonn ved Øst-Grønland fordeles på de deltagende fartøyslik:

Fartøyene inndeles etter godkjent lastekapasitet i følgende grupper:

- a. under 100 tonn
- b. 100 til 129,9 tonn
- c. 130 tonn til 159,9 tonn
- d. 160 tonn til 199,9 tonn
- e. 200 tonn og derover.

Fartøyskvotene beregnes på følgende måte: 50% av totalkvotene fordeles med likt kvantum på hvert fartøy. De resterende 50% fordeles på fartøyene etter gruppenes gjennomsnittlige lastekapasitet.

5. Brukes redskaper av en større sammenhengende lengde enn 1 nautisk mil, slik at det må nyttes en eller flere midtbøyer, skal disse om dagen være forsynt med ett flagg. I stedet for flagg kan benyttes radarreflektor. Etter solnedgang må så mange av midtbøyene utstyres med et lys at avstanden fra lys til lys på sammenhengende redskap ikke overstiger 2 nautiske mil.
6. Når det på grunn av bunnens beskaffenhet og/eller strømmens styrke ikke er mulig å nytte 2 endeboyer, må redskapenes lengde fra bøyen ikke overstige 1 n. mil. Når redskapet står i østretning av merkebøyen, skal denne om dagen være forsynt med 2 flagg, og etter solnedgang med 2 lys. Står redskapet i vestretning av merkebøyen, skal denne om dagen være forsynt med ett flagg, og etter solnedgang med ett lys. Når redskapene står i østretning fra bøyen kan det i stedet for øverste flagg nyttes en radarreflektor. Når redskapene står i vestretning fra bøyen kan i stedet for flagg nyttes en radarreflektor.
7. Stangen på merkebøyen skal være minst 2 meter høy over vannlinjen. Vakere, bøystenger eller toppmerke skal forsynes med lysreflekterende midler, slik påsatt at lys kan reflekteres i alle retninger.
8. Merkebøyer inklusiv lys, lysreflekterende midler og radarreflektorer skal være godkjent av Fiskeridirektøren.
- § 2
- Under fisket med drivgarn og liner i den norske økonomiske sone skal redskapene i hver ende være merket med en bøye påsatt en stang minst 2 meter høy over vannlinjen. Hver stang skal i toppen ha et flagg eller en radarreflektor om dagen og etter solnedgang et lys som er synlig i en avstand av minst 2 n. mil i god siktbarhet.
- Avstanden mellom merkebøyene på samme garnlenke må ikke overstige 2 n.mil.
- Brukes garnlenker med større sammenhengende lengde enn 1 n.mil, skal det på lenkene være en eller flere midtbøyer (blåser) med en lysreflekterende farge som er godt synlig.
- På garnlenker som er fast i et fiskefartøy, er det ikke nødvendig med merkebøye i den ene enden som er fast i fartøyet.
- Lysset og merkebøyen inklusiv flagg, lysreflekterende midler, radarreflektor og midtbøyer (blåser) skal være gule, og blinkende lys skal gi 80 blink pr. minutt. § 1 annet ledd nr. 7 og 8 får tilsvarende anvendelse.
- § 3.
- Drivgarn, settegarn og annet redskap som er satt i sjøen og not eller mær (pose) som nyttes til låssetting skal være tydelig merket med vedkommende fartøys distriktsmerke eller, om det ikke nyttes registreringsskiltig fartøy, eierens navn og adresse. Merket skal være påført minst ett av vakene som tilhører redskapet. På hvert lås eller steng skal det minst være to vak eller blåser som er merket på den forskrevne måte. Merket skal tre tydelig fram. På redskap som ikke har vak må tilsvarende merking foretas på selve redskapet.
- Alt merkeutstyr skal være av gul farge. Dette gjelder ikke for blåser og vak under 30 cm i diameter eller 94 cm i omkrets.

Endring i forskrifter og merking av fiskeredskaper.

I medhold av § 77 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og §§ 19 og 30 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene, jfr.res. av 17. januar 1964, har Fiskeridepartementet den 5. februar 1981 bestemt:

I Fiskeridepartementets forskrifter av 17. januar 1979 om merking av fiskeredskaper gjøres følgende endringer:

§ 2 tredje ledd skal lyde:
Brukes garnlenker med større sammenhengende lengde enn 1 n.mil, skal det på lenkene være en eller flere midtbøyer (blåser) med en lysreflekterende farge som er godt synlig.
§ 2 femte ledd skal lyde:
Lysset og merkebøyen inklusiv flagg, lysreflekterende midler, radarreflektor og midtbøyer (blåser) skal være gule, og blinkende lys skal gi 80 blink pr. minutt. § 1 annet ledd nr. 7 og 8 får tilsvarende anvendelse.

II

Endringen i § 2 tredje ledd trer i kraft straks. Endringer i § 2 femte ledd trer i kraft 1. januar 1982.

Forskriftene om merking av fiskeredskaper av 17. januar 1979 får etter dette følgende ordlyd:

§ 1.

Faststående garn- og lineredskaper som i den norske økonomiske sone helt eller delvis står lenger ute enn 4 nautiske mil regnet fra grunnlinjene, skal være merket med vedkommende fartøys distrikts-

§ 4

Uaktsom eller forsettelig overtredelse av disse forskrifter kan medføre tap av krav om erstatning for skade på fiskeredskapene og straff med bøter i henhold til § 69 i lov av 17.6.1955 om saltvannsfiskeriene og § 80 i lov av 25.6.1937 om sild- og brislingfiskeriene for så vidt handlingen ikke rammes av strengere straffebud.

§ 5.

Disse forskriftene trer i kraft den 1. januar 1980, men unntak av bestemmelsene i § 1 første ledd siste setning, § 2 siste ledd og § 3 siste ledd første setning om at merkeutstyr og lys skal være av gul farge, og bestemmelsen i § 1 annet ledd, pkt. 2, første setning, om at blinkende lys skal avgi 80 blink pr. minutt. Disse bestemmelser trer i kraft den 1. januar 1982. Samtidig oppheves §§ 21 og 21a gitt i Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955 om bestemmelser om saltvannsfiskeriene, kgl.res. av 5. september 1947 om merking av garnblåser og andre vak som benyttes under drivgarnfisket, Fiskeridepartementets forskrifter av 14. september 1978 om merking av fiskeredskaper under sild- og brislingfisket og Fiskeridepartementets forskrifter av 24. februar 1976 om merking av fiskeredskaper.

Makrellfiske i EF-sona vest av 4° v.l. i 1981.

I medhald av Fiskeridepartementet sine forskrifter av 30. januar 1981 om regulering av fisket etter makrell i EF-sona vest av 4° v.l. i 1981 § 2 har Fiskeridirektøren 30. januar 1981 fastsett følgende forskrifter:

§ 1.

Norske fartøy kan driva fiske etter makrell i EF-sona vest av 4° v.l. i 1981 frå 30. januar 1981.

§ 2.

Desse forskriftene trer i kraft straks.

Fiskeridirektøren vil gjera merksam på at norske fartøy etter avtalen med EF, ikkje kan driva fiske etter makrell i statistikk-området VI a nord for 56°30' n.br. i tidsrommet 1. mars–30. april.

Vidare vil ein gjera merksam på at norske fartøy ikkje kan driva slikt fiske i statistikkområdet VII e og f vest for 5° v.l. og sør for 50°30' n.br. i tidsrommet 15. februar–14. desember.

Kondemneringsordningen for trålere over 250 brt.

Fiskeridepartementet har ved skriv av 16.2.1981 bedt Fiskeridirektøren kunne gjøre følgende:

Fiskeridepartementet har bestemt at ordningen med tilskott til kondemnering av eldre, uhensiktsmessige ferskfisk-, rundfryse- og saltfisktrålere over 250 brt., fastsatt av Fiskeridepartementet 8. juli 1980, også gjøres gjeldende for fabrikktrålere. Vi viser i den sammenheng til Stortingets vedtak av 15. desember 1980, jfr. Stortingsproposisjon nr. 1, tillegg nr. 15 for 1980-81 og til avtale av 11. desember 1980 om støttetiltak til fiskerinæringen, § 7.

En viser for øvrig til Melding fra Fiskeridirektøren nr. J. 88/80 hvor de nærmere regler for ovennevnte kondemneringsordning er inntatt.

EDB i fiskeindustrien

Av Ragnar Brataas og Sigurd Ree-Pedersen

Datateknologien er på full fart inn i norsk fiskeindustri. Hva innebærer det? Vil vi ha den? Har vi noe valg? Er vi forberedt på å ta i mot den? Hvilke krav bør vi stille? Hva kan den gi oss?

Dette er spørsmål som en arbeidsgruppe fra FTFI/Tromsø og STI/Narvik har prøvd å finne svar på.

Gruppen har forsøkt å skaffe oversikt over nåværende og fremtidig bruk av datateknologi, for å gi både bedriftene og forskningen et bedre utgangspunkt for planlegging.

A. Hva eksisterer i dag?

Vi skal se noen eksempler på at datateknologien allerede har gjort sitt inntog i fiskeindustrien.

I produksjonsavdelingen har mange allerede skaffet seg elektroniske vekter, som er tilkoblet små datamaskiner, og som registrerer alle veiedataene, summerer og gir dagsoversikter, samt regner ut utbyttet; f.eks. for hver kutter i filethallen. Dessuten er det utviklet både sorteringsystem og sløyemaskin som er basert på mikroprosessorer.

Men kanskje helst på administrasjonssiden har man hatt nytte av datamaskinen. Det finnes flere firmaer som allerede har sine datamaskinbaserte regnskapssystemer i drift ute i fiskeindustrien. Også rutiner som fakturering, inkasso, rapportering, osv. utføres ved noen bedrifter av datamaskiner. Enkelte bedrifter har koblet seg til såkalte *datasentraler* via telenettet og får utført noe av regnskapet sitt her.

Frionor er bl.a. i ferd med å se på muligheten for å knytte sine medlemsbedrifter til et slikt datasentral-system. Dette arbeidet er kommet et godt stykke på veg.

Hvorfor ønsker man bruk av datateknologi?

En datamaskin gjør alt tellarbeide enklere og raskere og har stor lagringskapasitet. Data fra produksjonen kan strømme inn hele tiden og de nødvendige beregninger skjer kontinuerlig. Rapport og statistikker kan skaffes når som helst og gi

grunnlag for nødvendige justeringer og endringer i produksjonen (maskiner, operatører). Den økonomiske gevinst ved bruk av datamaskin ligger altså i

- raskere registreringer og beregninger
- nøyaktigere behandling av data
- kontinuerlig kontroll av produksjonen
- stor lagrings- og beregningskapasitet
- enklere administrasjonsrutiner
- enklere rapporteringsrutiner

Hvordan være forberedt på fremtiden?

Datamaskinfirmaene står i kø og banker på porten til fiskeindustrien. Hvordan skal vi ta i mot dem? Vet vi hva vi vil ha? Hvordan ser utviklingen ut? Er vi tjent med «lappverks»-løsninger, eller er vi allerede nå i stand til å ha en formening om fremtiden, slik

at vi kan vurdere eventuelle *totalløsninger* hvor delløsningene kan knyttes sammen?

Vi skal her forsøke å gi et bilde av hva som ser ut til å være mulig i ikke for fjern fremtid.

B. Hvor kan datateknologien brukes?

For å svare på det vil det være naturlig å dele en bedrift i to hovedavdelinger, nemlig *produksjon* og *administrasjon* og siden se om disse avdelingene kan kobles sammen og dermed nytte et felles datamaskinsystem.

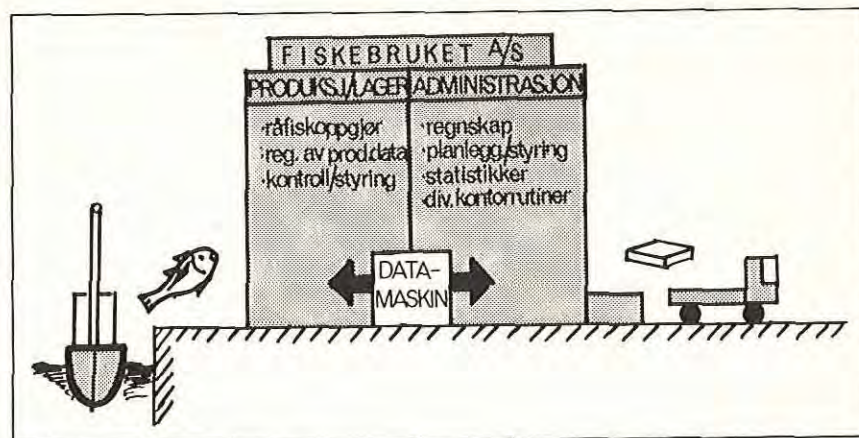
Produksjon

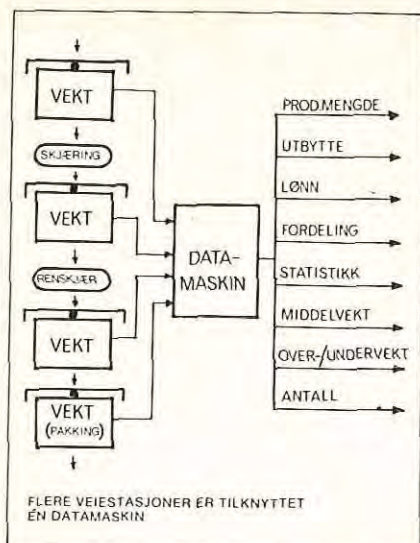
I denne avdelingen vil den alt vesentlige delen av *datainnsamlingen* skje. Vi ønsker data til videre bearbeiding i administrasjonen, så som: mengde kjøpt/produsert (kg, antall), tidsforbruk, kvalitet, utbytte, størrelse osv. Råfiskoppgjøret vil inngå her.

Videre vil man være interessert i opplysninger som er interessante for *styring* og *kontroll* av produksjonen, så som utbyttetall, justeringsdata til porsjoneringen, optimale produktvarianter, lageroversikt, eller data til styring av tine-, tørke-, fryseprosesser.

Råfiskoppgjøret

Her tenker vi oss at alle data i forbindelse med bryggeseddel, sluttседdel og ukesammendrag tastes inn via en dataterminal (dataskjerm). Summering og utskrift av skjemaer tar datamaskinen seg av. Man kan også tenke seg at denne datamaskinen

igjen står i direkte forbindelse med Råfisklagets datasentral via telenettet. Dermed unngår man helt bruk av skjemaer.

Registrering av produksjonsdata

Det er hovedsakelig *veiedata* det her er snakk om. Ved bruk av elektroniske vekter på strategisk riktige plasser og med tilkobling til en datamaskin, kan vi fortløpende samle inn data om hvordan råstoffet utnyttes. Veiedataene kan bl.a. nyttes i lønns- og utbytteberegninger, samt beregning av tap ved produksjon, som f.eks. overvekt.

Dessuten kan vi ta vare på data om antall enheter behandlet, tidsforbruk, temperatur osv., til bruk i styring av råstofftransport og råstoffbehandling.

Kontroll/styring

Ut fra de innsamlede data i produksjonen kan vi gå direkte tilbake med justerings- og styringsinstrukser. Datamaskinen kan til enhver tid fortelle operatøren hvordan utbyttet er, om vi porsjonerer feil ved pakkingen og hva vi bør gjøre for å rette opp feilene.

Videre kan den delta i styringen av tine-/ tørke-/fryse-prosesser for å gi et best mulig resultat med minst mulig bruk av energi.

I forbindelse med lagerstyring får vi rede på hva som er på lageret, hvor det står, hvor lenge det har stått der, når vi bør ta det ut og hvilken anvendelse det bør gå til.

Administrasjon

I prinsipp kan datamaskinen utføre en hvilken som helst beregningsoppgave, lage en hvilken som helst oversikt og fylle ut et hvilket som helst skjema dersom det finnes *klare regler* for hvordan det samme kan utføres manuelt. Kvaliteten på datamaskinens arbeid blir aldri bedre enn de reglene som er programmert inn i den og de data den får. Men datamaskinen gjør store jobber raskt, og den «slurver» ikke. Dette åpner muligheter for å få gjort ting som tidligere var brukerens «hodepine». Datamaskinen kan enten forenkle dette arbeidet direkte, eller den forenkler annet arbeid og frigjør derved arbeidskapasitet.

En del kontorrutiner finnes det ferdige programmer for («software») som en kan få kjøpt sammen med maskinen. Eksempler på dette er *råfiskoppgjøret* (utfylling av *sluttsedler* og ajourføring av *leverandørreskontro*), *fakturering* og føring av *kunde-reskontro*, inn/utbetalinger og hovedbok. Videre finnes det programmer som gir oversikt over *budsjettavvik*, *produksjonsstatistikk* med beregnet dekningsbidrag pr. produkt, *produktutbyttekontroll* og *lønnsomhetskontroll* (driftsresultat).

Innen tekstbehandling (skrivning, retting og oppsett av brev, rapporter osv.) har datamaskinen gjort store erobringer. Flere tekstbehandlings-systemer er i drift i dag.

Det finnes også programmer som tar seg av *lønnsberegninger*, inkl. skattetrekk etc, og skriver ut komplett lønnslipp. Men det er uvisst om disse programmene i dag kan tilpasses det enkelte bruks akkord- og bonusordninger m.m. I framtiden kan det bli mulig å koble lønnsberegninger direkte til automatisk registrerte vekt- og utbyttedata for de enkelte arbeidsplasser i produksjonen.

Lagerkontroll med utfylling av bestillingslister når beholdningene blir for små, vil være en oppgave for datamaskinen. Føring av alle typer *statistikker* som kreves av eksterne instanser kan den klare. I framtiden kan datamaskinen lette arbeidet med *budsjetteringen*, og utføre *økonomistyring*, herunder løpende beregning av optimale produktvarianter.

Som en ser finnes det mange muligheter. Det vil ikke være klokt å innføre alt dette på en gang, men en som kjøper datautstyr bør forvise seg om

at det blir mulig å utvide systemet tilstrekkelig etterhvert som en vinner erfaring.

C. Systemløsninger

Vi har i hovedsak to prinsipløsninger for hvordan man kan bygge ut bedriftens datamaskinsystem:

- eget dataanlegg
- tilkobling til eksternt anlegg

Eget anlegg

I et dataanlegg har vi gjerne flere små *adskilte* datamaskiner (gjærne mikro-prosessorbaserte) som hver for seg steller med sin oppgave (vektregistrering, utbyttekontroll, prosesskontroll, regnskap, lagerstyring osv.) Disse kan kobles til en sentral datamaskin som «kommuniserer» med småmaskinene (samler inn data, gir rapporter, varsler om feil osv.). Et eksempel på en slik sammenkobling viser figuren nedenfor:

Her samler den sentrale datamaskinen inn vektdata ved inngangen til hver produksjonslinje. Sammen med veiinger før og etter renskjæringen har man nå nok grunnlag for å beregne utbyttet både i skjærehallen og filethallen.

Ved pakkebordet er en ny veiestasjon hvor man registrer eksakt utveid vekt, og dessuten har en kontroll med pakkevekten for å unngå unødvendig over- og undervekt. Et slikt totalsystem som figuren viser, finnes på Island.

Et vesentlig krav ved et eget anlegg er å ha muligheten for å utvide anlegget, dvs. å knytte flere nye oppgaver til den eksisterende maskinen. Den sentrale datamaskinen må være planlagt så stor at den enkelt kan tilkobles nye vekter, terminaler osv. Systemets *utvidbarhet* er stikkordet her.

Eksternt anlegg

Her tilbyr en datasentral eller et datamaskinfirma en *datatjeneste* hvor kunder tilknyttes en hoveddatamaskin via telenettet.

Bedriftene har da hver sin terminal og taster inn f.eks. regnskapsdata på denne terminalen og får tilbake eventuelle rapporter, utskrifter av de ferdig beregnede data.

Denne løsningen er enklere og fordrer mindre forhåndskunnskaper enn med eget anlegg, men den er lite

flexibel. Den utfører dessuten bare oppgaver i forbindelse med regnskapet.

Hva skal vi velge?

Det er vanskelig å foreslå noen bestemte løsninger. Begrensningene er gjerne økonomien og kompetansen.

På produksjonssiden vil nok total-løsningen bestå av flere små «intelligente» registreringsdatamaskiner som er tilkoblet en sentral datamaskin og som gjerne er tillagt kontroll- og styringsfunksjoner som f.eks. utbyttekontroll.

På administrasjonssiden har man enten en egen regnskapsdatamaskin eller man kan tilkobles en datasentral via telenettet. Flexibiliteten og økonomien avgjør hva man bør satse på.

Kommunikasjon mellom datasy-stemene i produksjon og administrasjon kan skje «on-line», dvs. fast tilkobling, eller via datamellomlagring (magnetbånd, magnetdisk o.l.).

Kjøp av datautstyr

Ved investering i ny datateknologi bør man stille seg følgende spørsmål:

Planlegging:

Definere egne ønsker/behov: Hvor ønsker man å oppnå forbedringer?

Hva akter man å innføre? Hvorfor har man funnet det nødvendig? Hvem vil bli direkte berørt?

Økonomi:

Hva koster anskaffelse, service, reservedeler, opplæring osv. Hvor stor er innsparingsevnen?

Flexibilitet:

Kan systemet utvides? Kan vil koble til flere vekter, terminaler osv.? Kan systemet tilpasses (være kompatibelt med) annet datautstyr (dataskjerm, utskriftenheter, andre datamaskiner)?

Programmer:

Utfører datamaskinen det vi ønsker? Eller får vi med mye unødvendige programmer? Kan man lett forandre/utvide programmene til nye oppgaver?

Opplæring/drift:

Hvor lang opplæring? Lett å bruke? Lett å finne feil? Hvor kan hjelp skaffes fra?

Service:

Er servicen godt utbygget? Lett å skaffe reservedeler? Enkelt å lokalisere feil? Billig å skaffe/skifte deler?

Robusthet:

Tåler utstyret fiskemiljøet (vann, temperatur, trekk, støt, alt, osv.)?

Diverse:

Forlang referanser og eksempler på tilsvarende løsninger ved andre bedrifter.

Konklusjon

Datateknologien har allerede fått fotfeste i fiskeindustrien. Utviklingen går raskt og i et forsøk på å se litt fremover i tiden og se hvordan man kan forberede seg på den, er dette prosjektet kommet i gang. Med de kunnskapene vi her har skissert og som vil foreligge i rapportform i løpet av 1981, vil man lettere kunne planlegge en bedrifts nyinvesteringer samtidig som det gir oss innen forskningen et visst grunnlag for planlegging og oppstartning av nye prosjekter.

Forøvrig henvises til:

STI-rapport: «Mikroelektronikk, –veiledning for ledere ved vurdering og anskaffelse av datasystemer i næringslivet».

Norsk Produktivitets Institutt (NPI): «EDB hos oss? Spørsmål og svar om administrativ databehandling i en mindre bedrift».

For mere opplysninger: Ring eller skriv til FTFI ved R. Brataas eller S. Ree-Pedersen, eller STI ved O. Degerstrøm, D. Hansen, O. Berntsen.

STOR INTERESSE FOR NOR-SHIPPING-MESSEN

Omkring 200 utstillere fra 20 land vil presentere sine varer eller tjenester på Nor-Shipping-messen, som arrangeres i Oslo fra 11. til 16. mai. All utstillingsplass var solgt allerede i november, og rundt 10 000 representanter for skipsfartsnæringen er ventet til messen. Mange av disse vil også delta i skipsfartsseminarer som arrangeres under messen.

Fagmessen arrangeres av Norges Varemesse og er et forum for kontakt i den internasjonale skipsfartsverden. Arrangørene har invitert større nasjonale delegasjoner til Norge. Det er mulig at en delegasjon på ti mann vil møte fra Kina, dessuten regner man med at det kommer en delegasjon fra Hong Kong. Norges Eksportråd har videre lagt opp til finansiering av opphold for delegater fra utviklingsland.

I løpet av 12. og 13. mai blir det arrangert et skipsfartsseminar. En rekke emner blir tatt opp av internasjonalt anerkjente eksperter. En av

hovedtalerne blir sjefredaktøren i «The Economist», Andrew Knight, som vil behandle den politiske og økonomiske urolige verdenssituasjon med direkte referanser til energi, olje og skipsfartens rolle i dette bildet. Ved en annen sesjon vil samarbeid innen skipsfart og behovet for internasjonal tilnærming bli tatt opp. Fremtidige retningslinjer for maritime forbindelser mellom industri-land og utviklingsland vil bli diskutert. Andre emner blir energiøkonomisering, bemanningsspørsmål, utdannelse og sikkerhet.

(Norinform)

Regulering av rekefisket i Barentshavet

I neste nummer av FG bringer vi i J-meldingsserien opplysninger om rekefisket Barentshavet. J-meldingen har fått nummeret J-42 og inneholder bl.a. retningslinjer for fisket av reker i Barentshavet vest for Sovjets sone. Dette fisket starter 9. mars. Fra 1. juni kan det fiskes inntil 2000 tonn reker i området av Barentshavet som støter opp til Sovjets fiskerisone.

Fiske i år blir som i 1980: Man kan fiske fritt i Barentshavet uten fartøyskvote, men det må gjennomføres en fiskestopp i 14 dager i tidsrommet 1. juni til 15. august d.å. Fartøyer som har konsesjon på å fryse reker ombord må ha en sammenhengende fiskestopp på 21 dager i samme tidsrom.

De fartøyer som ikke har tillatelse til å fryse reker ombord, men som ønsker dette må søke om tillatelse innen 30. mars 1980.

LÅN & LØYVE

1/3 Kirkholmen overtek Kirkholmen

1/3 Kirkholmen, v. Knut Vartdal, har fått løyve til å overta eigedomsretten til m/s «Kirkholmen», M-1-VD, frå Vartdal Fiskeriselskap 1/3. Vartdal Fiskeriselskap og P/R Polaris er aksjonærer i 1/3 Kirkholmen.

1/3 Kirkholmen kan rekna med å få ringnotløyve og loddetrålløyve for m/s «Kirkholmen», og den lovlege lastekapasiteten er sett til 9 000 hl.

«Kirkholmen», M-1-VD, heitte tidlegare «Sigmundur Brestisson» og høyrde heime på Færøyane. Den vart kjøpt som erstatning for m/s «Kirkholmen» som forliste i fjor vår.

«Sula» får tråla

Ole Edvardson, Kirkegt. 17, Ålesund, har fått løyve til å drive trålfiske med m/s «Sula», M-4-A. Løyvet gjeld ikkje tråling etter industrifisk i Nordsjøen innanfor området aust av 0-meridianen og sør for 64° n.br.

Løyvet kan dragast inn dersom det står unytta i to år samanhengande.

Frysing av skjell

Norsk Akvakultur 1/3, Austevoll, har fått løyve til å installere følgjande frysekapasitet på det nye foredlingsanlegget for blåskjell i Torangsvåg: Ein bandfrysar Gyro Freeze Midget mod. 118-405 eller anna merke av tilsvarende kapasitet, fryselagervolum 50 m³ og kompressorkapasitet 110 000 kcal/h v/-35°/+25° C.

I løyvet er det streka under at konsesjonen er gitt for den planlagde produksjonen av skjell, og at dei ikkje kan rekna med tilleggskonsesjon for å ta opp annan fryseproduksjon. Konsesjonen vert og dregen attende dersom den ikkje er nytta innan to år.

Nei til overføring

Under vinterloddefisket i Barentshavet er det komne inn søknader om å få overføre loddevote frå eit farty til eit anna. I forskriftene for fisket er det ikkje gitt høve til slik overføring, og forskriftene inneheld heller ikkje høve til å gi dispensasjon frå desse reglane. Fiskeridirektøren har difor ikkje funne å kunne dispensere frå regelverket.

Fisk på fisk

Karl Pedersen & Sønn, Gryllefjord, har fått dispensasjon for henging av fisk i fleire høgder. Det er ein føresetnad for dispensasjonen at fisken i den eine høgda er drypptørr før det vert hengd fisk i neste høgde. Frå avdelingen for kvalitetskontroll vert det og spesielt peika på at fisken må vere fri for leverrestar slik at ein ikkje får leverflekkar på fisk som heng lengre nede.

150 tonn mindre sei

Fiskernes Agneforsyning A/L, Tromsø, har fått dispensasjon frå reglane for minstemål på sei for inntil 150 tonn sei som skal brukast til steinbitagn.

For ikkje kjøpe produksjonsreker

Neptun Fiskeindustri 1/3, Båtsfjord, har fått avslag på klage over avslag på søknad om kjøpargodkjenning for reker til pilling. Grunngevinga for avslaget er at kapasiteten i Troms og Finnmark er langt større enn kvantumet som ein ventar vert teke opp i år og det kvantum ein reknar med vert fiska i framtida.

Avslaget er gitt av Fiskeridepartementet.

Miljølån til Ålesund?

Fiskeridepartementet har tilrådd at **Holms Fryseri og Kjøleanlegg** 1/3, Ålesund, får innvilga lån av miljøvernmidlar til ombygging og modernisering av anlegget.

I sin grunngeving seier Fiskeridepartementet at denne verksemda har ein viktig servicefunksjon for lineflåten og at den ligg gunstig plassert for å ivareta denne funksjon.

Ikkje fiske for kondemnerte båtar

Det kjem stadig inn søknader om løyve til å drive fiske med farty det er gitt kondemneringstilskott til. I følge Fiskeridepartementet sin instruks kan slikt løyve ikkje gjevast, og Fiskeridirektøren har funne å måtte avslå alle slike søknader som kjem inn. Fiskeridirektøren sine vedtak kan påklagast jfr. Forvaltningslova sin § 28.

«May-Tove» vert seld?

I førre nummer av Fiskets Gang kunne vi fortelje at Odd O. **Pettersen**, Tromsø, hadde fått løyve til å driva ringnotfiske med m/s «Æge» også i vintersesongen i år, under føresetnad av at spesialskipet «May-Tove» ikkje deltok i fisket. No har Fiskeridepartementet funne å kunne gi Pettersen permanent ringnotkonsesjon for m/s «Æge» under føresetnad av at m/s «May-Tove» vert seld. «Æge» får lovleg lastekapasitet på 8 000 hl.

«Æge», T-72-T, er bygd i 1951. Den er på 621 brt. og lengste lengde er 53,9 m. «May-Tove», T-48-T, er bygd i 1977. Bruttotonnasje er 1 310 og lengste lengde er 59,3 m.

Vannbindingsevne i fiskemasse:

Ny og enkel analysemetode

I foredlingsindustrien er det behov for enkle og sikre metoder for å vurdere kvaliteten av fiskeråstoffet. Fisken blir gradvis dårliger ved ising, kjølelagring, fryselagring osv., slik at den etter en tid ikke lenger kan nyttes til høyverdig foredling.

Måling av vannbindingsevne har lenge vært benyttet for å vurdere råstoffkvaliteten. Målemetoder og betingelser har imidlertid variert mye, og resultatene har ikke alltid vært like sikre.

I rapporten presenteres en enkel, standardisert metode for å undersøke vannbindingsevnen i fiskemasse. Den kan dessuten vise om råstoffet egner seg til farseblandinger (saltvannbindingsevne), og den kan vise hvor mye væske råstoffet taper ved oppvarming (koketap).

Rapporten er skrevet av Torger Børresen. (Ftfl rapport-sammendrag nr. 1-1981).

Vannbindingsevne

Vanlig fiskemasse inneholder omkring 80% vann.

Vannbindingsevnen gir uttrykk for fiskeråstoffets evne til å holde på denne vannmengden under trykkpåkjenninger. «Vassen» fisk har lav vannbindingsevne. Det er lett å presse ut vannet, slik at fisken blir tørr og anvendeligheten sterkt redusert. I foredlingsindustrien har det derfor lenge vært praksis å måle vannbindingsevnen for å vurdere kvaliteten på fiskeråstoffet.

Vannbindingsevne kan bestemmes ved tre forskjellige måleprinsipper:

- pressing
- sentrifugering
- kapillært sug

Metoden som er utviklet i denne rapporten er basert på sentrifugering. Vanligvis utføres sentrifugering ved at en prøve plasseres i bunnen av et sentrifugerør, slik at fraskilt væske legger seg på toppen av prøven. Dette har den klare ulempe at noe vann vil reabsorberes i prøven når sentrifugen stopper, og det er vanskelig å fjerne vannet fra sentrifugerøret. Alt dette gjør at metoder av denne type blir unøyaktige og vanskelige å utføre.

I den type sentrifugerør med prøveholder som er utviklet ved FTFL separeres vannet fra prøven under sentrifugeringen. Reabsorpsjon unngås, og det er lett å registrere vekttafet i prøven ved å veie hele prøveholderen før og etter sentrifugeringen. Fraskilt væske gjenvinnes lett for eventuell analyse, og reproduktbarheten ved metoden er meget god.

I rapporten er det i detalj gjort rede for hvordan metoden er utviklet. Videre følger detaljerte instruksjoner for hvordan den skal utføres, og det er gitt eksempler på bruken av metoden.

Hvordan analysen utføres:

- Prøvemengde (2 g) veies inn i prøveholder.
- Sentrifugering i 5 min. (1500 X g).
- Veing av prøveholder etter sentrifugering.
- Vannbindingsevne beregnes som prosent vann holdt tilbake av total vannmengde i prøven.

Maskinseparert fiskemasse analyseres direkte. Hel fiskefilet o.l. males opp før analyse. Ved bestemmelse av saltvannbindingsevne inkuberes prøven i 2% NaCl i prøveholderen ved 10°C før sentrifugering.

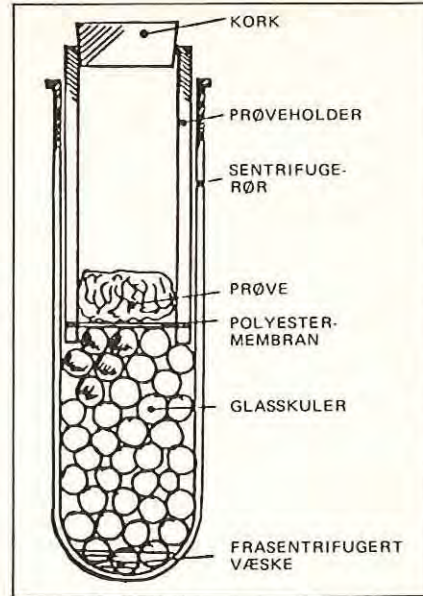
Ved bestemmelse av koketap inkuberes prøven ved 80°C i 15 min. i prøveholderen før sentrifugering.

Hva forteller resultatene?

Analyse av vannbindingsevne etter den metoden som her er utviklet, gir et generelt inntrykk av fiskens vannbindingsegenskaper.

Fersk torsk av høy kvalitet har en vannbindingsevne på 80-85%. Etter som fisken lagres, f.eks. i is, vil den etter noen dager bare ha en vannbindingsevne på 70-75%. Fryselagring reduserer vannbindingsevnen enda mer. Det er ikke uvanlig at fryselagret torsk har en vannbindingsevne under 50%.

Fisk med generelt høy vannbindingsevne vil ha bred anvendelse. Den vil gi

gode filetprodukter, og vil i de fleste tilfeller være godt egnet i farseblandinger. Dersom vannbindingsevnen er lav, er dette vanligvis tegn på at råstoffet er dårlig egnet til farseprodukter. Dette er imidlertid ikke alltid riktig. Vi har derfor modifisert metoden, slik at vi med større sikkerhet kan avgjøre hvor velegnet fisken er til farseprodukter. Vi måler da fiskemassens evne til å binde saltvann. Dette gjøres for å komme nærmere de forhold som eksisterer i en fiskefarse.

Dersom torsk får svulle i 2% NaCl i en time ved 10°C, vil den ta opp vann som den holder på også under sentrifugering. Vi oppnår da tall for saltvannbindingsevne på over 100%. Fryselagret torsk vil generelt ikke ha denne egenskapen, og vi registrerer saltvannbindingsevne på under 100%. Fryselagret torsk vil også vanligvis være dårlig egnet til farsevarer. Måling av saltvannbindingsevne vil derfor i stor grad kunne avgjøre om råstoffet egner seg til farseblandinger.

Måling av koketap

Produkter av typen «fish sticks» o.l. bør være saftige og gode å tygge. Det er derfor viktig at fisken ikke taper for mye vann under oppvarmingen. Dette vil nemlig føre til et tørt og lite tiltalende produkt. Vi har også tilpasset vår analysemetode, slik at man kan vurdere hvor mye vann som tapes ved oppvarming. Dette kalles koketap-analyse. Fiskeprøven varmes opp til 80°C i 15 minutter før den sentrifugeres.

Høy kvalitet torskefilet vil bare tape 20-25% vann etter en slik oppvarming. Ved lengre tids fryselagring i blokk kan tapet være 30-40%, men kvaliteten er likevel akseptabel. Frosne blokker av maskinseparert fiskemasse kan imidlertid vise koketap på 40-50% av prøvevekten. Fish sticks av slikt råstoff vil være lite saftige og av dårlig kvalitet.

Bred anvendelse

Analysemetoden er prøvd på forskjellige kvaliteter av torsk, sei, hyse, kolmule, vass-sild og lodde. Erfaringene med metoden har i alle tilfeller vært meget gode. Selv for lodde med høyt fettinnhold har det vært fullt mulig å anvende metoden. Den har vært til stor hjelp under utviklingen av en prosess for framstilling av loddemasse.

Metoden er også velegnet for å bestemme vannbindingsevne i rene proteingeler, framstilt fra soyaprotein, myseprotein osv.

«Stavangeren» henta britisk brisling

På sørkysten av England var det i midten av januar eit svært godt brislingfiske. Brislingstimane stod tett, og største delen av fangsten frå dei aller sørlegaste distrikta vart lasta direkte ombord i eit russisk fabrikkskip. I nokre distrikt lengre oppe på kysten har det bydd på problem å få omsett fangstane, det vart difor arbeidd med å få over eit norsk fabrikkskip til å ta seg av fangstane frå denne delen av kysten. I slutten av januar kom «Stavangeren» over.

Låg torskepris i Europa

Underskott på 1,5 mill. d.kr. var resultatet av den færøyske fabrikktrålar «Vesturvon» sin tur til Nord-Noreg og Barentshavet på hausten i fjor. Lasta med torskefiletar av førsteklasses kvalitet vart seld til omlag 8 mill. d.kr., omlag 1,5 mill. mindre enn ein hadde rekna med. Grunnen til den drastiske prisreduksjonen var truleg at Canada og Island selde torsk til dumpingprisar på den europeiske marknaden på denne tida.

«Vesturvon» sin tur varde i fem månader i eit trekk, og reiaren seier til Dansk Fiskeritidende at båten vil gi lønsemd sjølv om det tar eit halvt år å laste opp og prisane fell enno meir.

Betre plass til Havforskninga

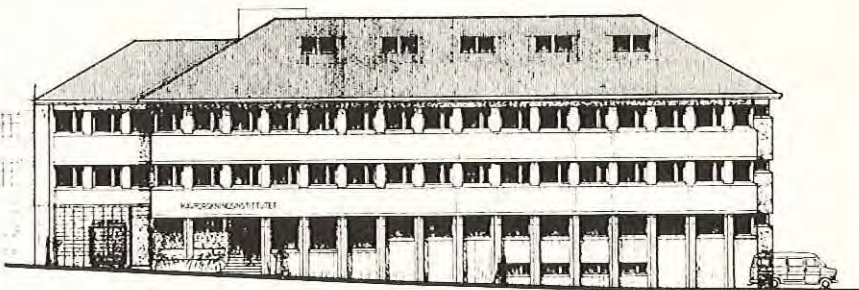
Det nye bygget til Havforskningsinstituttet i Bergen er i desse dagar på veg gjennom bygningsrådet. Byggearbeida kjem truleg i gong i november/desember i år, og i følgje planane skal bygget kunne takast i bruk i februar 1983. Bygget kjem til å kosta bortimot 20 mill. kr. når det står ferdig. Største delen av dette er rekna med å koma over 1982 budsjettet.

Nybygget skal liggja i det gamle maritime miljø på Nordnes, like bak dei gamle Nordnes-bodane (som i dag er eigd av Olav Thon). Næraste nabo i nord vert Bergen Styrmandsforenings Aldershjem, og det er ikkje

lange biten opp til Akvariet og høgblokka der Havforskninga no held til.

Denne teikningen syner fasaden mot gata med inngong til instituttet. Loftsgluggene er seinare fjerna av kostnadsomsyn. På sjøsida har bygget fått fem gavlar av same typen som ein finn på sjøhusa framom.

Bygget skal gi rom for dei tre fiskeavdelingane til Havforskninga og Norges Fiskerihøgskule. Romprogrammet er enno ikkje endeleg klarlagt, men eit framlegg til fordeling av plassen mellom dei einskilte avdelingane er sendt til uttale.

GARANTIKASSEN FOR FISKERE søker DAGLIG LEDER

Garantikassen for fiskere har ansvaret for ferieordningen for fiskere, ordningen med arbeidsløysetrygd i fiske og minstelottgarantiordningen. Hovedkontoret ligger i Trondheim og har et personale på 35 personer.

Den daglige leder har det administrative ansvar for Garantikassens virksomhet.

Søkere må fortrinnsvis ha høyere utdanning. Det vil bli lagt vekt på administrativ erfaring samt kjennskap til fiskerinæringen, spesielt til virksomheten i fangstsektoren.

Stillingen er foreløpig plassert i Statens lønnsregulativ ltr. 27 (f.t. kr. 146 656,-). Privat pensjonsordning med 2% pensjonsinnskudd. Ansettelse av daglig leder skal godkjennes av Fiskeridepartementet.

Nærmere opplysninger ved styrets formann, tlf. (042) 28 440.

Søknad sendes styrets formann, fiskerisjef Birger Larsen, Tinghuset, 4600 Kristiansand S., innen 31. mars 1981.

«FG» oversikt over fisket i perioden 23.3–8.3 1981

I sør – mykje reker

Rekefisket pågår for fullt på Skagerakkysten for tida. I desse to vekene vart det innmeldt til Skagerakfisk 66 tonn rå reker og 22 tonn kokte reker. Prisen til fiskar ligg på vel 20 kr. pr. kg for rå reker, så den som kjem borti fisken, er garantert bra utbytte.

Kystfisket elles gav også bra resultat. Første veka vart det landa 75 tonn fisk, andre veka var resultatet 85 tonn. Det kom ikkje verken sild eller pigghå i land i Kristiansand denne perioden.

I aust – godt med sild

Garnsildfisket pregar fisket i Fjordfisk sitt område. I veke 9 vart det landa 70 tonn sild, veka etter 71 tonn.

Fisket elles var tåleg bra. 47,5 tonn fisk, 6,5 tonn kokte reker og 15,5 tonn rå reker var resultatet.

Makrell

2 408 tonn makrell vart innmeldt til Makrellaget i denne perioden, kvantumet gjeld både nord og sør for Stadt. Første veka gav best resultat, då vart det meldt inn 1 390 tonn, andre veka 1 017 tonn. Fisket tok først til i veke 9.

Og så var det sei

Etter at leveringsstoppen for sei vart oppheva i slutten av veke 9, tok fisket til for fullt att – men denne gongen lengre nord, mest på grunn av dårleg ver.

«Nesbakk», M-92-G, (her fotografert då den var ny og heitte «Geir») leverte 20 tonn sløydd sei til Ålesund første veka i mars.

Til Ålesund kom det første veka (desse båtane var komne inn før leveringsstoppen) 2 446 tonn fisk totalt. 1 202 av desse tonna var storsei, 118 tonn skallesei og 250 tonn salta sei. Molde hadde denne veka 324 tonn fisk, av dette var 166 tonn storsei og 26 tonn skallesei. Fosnavåg kan melda om 812 tonn fisk denne veka, av dette var 515 tonn storsei og 27 tonn skallesei. Fosnavåg hadde og ein del torsk denne veka, i alt 251 tonn. Molde hadde 86 tonn torsk og Ålesund 305 tonn.

Veka etter var kvantumet av torsk levert i Ålesund høgare samanlikna med totalen. Då var 413 av 2 384 tonn torsk. Mykje sei også denne veka, 1 180 tonn storsei og 285 tonn skallesei i tillegg til 380 tonn salta sei. Molde hadde 536 tonn fisk denne veka, av dette var 252 tonn storsei, 70 tonn skallesei og 127 tonn torsk. Fosnavågen hadde 216 tonn torsk og 300 tonn storsei.

Av større fangstar kan vi nemna «Granitt» med 150 tonn salta sei og «Bordanes» med 60 tonn sløydd sei i veke 9. Veka etter var fangstane mindre. Då kom «Bjørnøy» med 100 tonn salta sei frå Nordsjøen, medan «Nesbakk» kom med 20 tonn sløydd sei og «Reidar I» med same kvantum kapp sei.

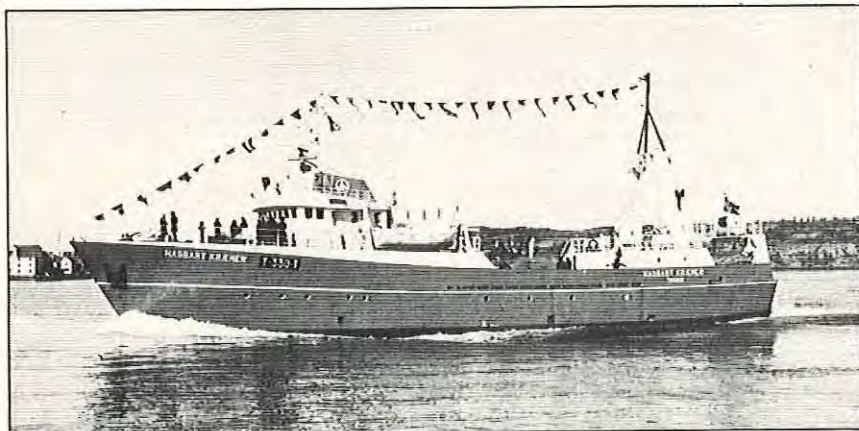
– og endå meir sei

På Råfisklaget sitt Kristiansunds kontor er det óg mest sei det dreier seg om for tida. Veke 9 gav 16 seinotfangstar på frå 4 til 45 tonn, veke 10 18 fangstar på frå 2 til 70 tonn. Dette er rund vekt.

Ein del sei vart teken på trål. I veke 9 kom det inn 5 fangstar på frå 5 til 90 tonn sei som var sløydd og hovudkappa. Veka etter kom det og inn 5 fangstar på frå 20 til 38 tonn, det var rund fisk.

Garnfiske etter sei gav 5 fangstar i veke 9. Fangstane var frå 5 til 70 tonn. Veka etter kom det til Kristiansund ein del småfangstar på opp til 30 tonn sei teken på garn. I tillegg leverte 2 stortrålarar 50 og 70 tonn sløydd sei i Kristiansund denne veka.

I perioden kom det inn 8 banklinebåtar til Kristiansund. Fangstane

«Hagbart Kræmer», T-330-T, kom frå Finnmarkskysten med 70 tonn torsk og hyse i slutten av februar.

var her på frå 20 til 90 tonn mest brosme og lange. I veke 10 vert det og meldt om fire trålfangstar med stav-sild på frå to til sju tonn frå Frøya-banken.

Torsk i Trøndelag

Jamnt, godt fiske også i området til Råfisklaget sitt kontor i Trondheim. Garnfangstar på opp til 4 000 kg torsk på nattstått bruk til Mausundvær og opp til 1 700 kg på Helgeland. Til Vega var fangstane oppe i 1 000 kg torsk på nattstått bruk og Nordøyane kan melde om 3 000 kg torsk på det same.

Elles er det og her mykje sei. Frå Haltenbanken vert det meldt om 15 garnfangstar på totalt 526 tonn i veke 9. Veka etter vart det teke 16 garnfangstar som gav 511 tonn som resultat.

Ein trålar leverde 87 tonn i Sør-Trøndelag i veke 9. Veke 10 gav 3 ferskfisktrålarar med til saman 319 tonn til Sør-Trøndelag. Til Stokkøy kom det ein banklinebåt med 24 tonn bankfisk frå Haltenbanken og Sklina-banken.

Mest slutt på Vesterålen

Råfisklaget i Svolvær kan melda om 7 trålfangstar på frå 35 til 328 tonn i veke 9, veka etter kom det inn fem trålarar med frå 100 til 130 tonn til Vesterålen.

I Vesterålen var det også i denne perioden svært godt fiske, men på slutten dabba det noko av og flåten har no flytta seg sørover til Lofoten. Snurrevadfisket på Vesterålen gav fangstar opp til 48 tonn torsk og hyse, garnfangstane var oppe i 3 tonn skrei og linefangstane var oppe i 2 tonn skrei.

Lofoten hadde i denne perioden besøk av 8 trålarar som leverde fangstar på frå 90 til 114 tonn. Største fangsten hadde «Lofotrål I».

Garn dominerer i Finnmark

Buggøyenes og Vardø har smått med fiske for tida. Det same gjaldt Berlevåg i veke 9 og Mehamn og Kjøllefjord i veke 10.

Vardø kan melda om garnfangstar frå 750 til 3 000 kg i veke 9. Veka etter

Seifisket starta for fullt alt i veke 10. Biletet er henta frå «Joffre» som var ein av dei mange som drog godt med sei på Haltenbanken. (Foto: Vidar Hoviskeland)

var veret dårleg, og garnfangstane var nede i frå 300 til 2 000 kg. «Vårberget» leverde 90 tonn i veke 10. Veka før leverde same båten 8 tonn som resultat av forsøksfiske etter ungtorsk i Barentshavet.

Båtsfjord hadde garnfangstar på frå 2 500 kg til 3 500 kg første del av perioden. I siste delen gav nattstått bruk 1 500 kg medan 2 døgn bruk hadde frå 6 000 til 7 000 kg. Berlevåg kan melda om garnfangstar opp til 2 000 kg i veke 10.

Juksafangstar frå 200 til 400 kg til Mehamn i veke 9, medan det frå Kjøllefjord vert meldt om gjennomsnittleg 200 kg på snøret. Garnfangstane til Kjøllefjord var frå 600 til 2 500 kg i veke 9.

– og i Troms

Frå Troms vert det meldt om jamnt godt garnfiske. Beste fangstane vart tekne på Stordjupta. Der var fangstane frå 5 000 til 12 000 kg. Smågarnfangstar frå Torskenfeltet var frå 150 til 500 kg i veke 9. Veka etter låg dei på gjennomsnittleg 350 kg på Lyngen. Frå Tromsøflaket vert det meldt om linefangstar på frå eit til 65 tonn torsk, blåkveite og brosme. Største fangsten hadde «Langsund».

Av trålfangstar som vart melde til Tromsø kan vi nemne «Ringvassøy» som leverde i baa vekene. Første

veka kom den med 110 tonn torsk og hyse, veka etter hadde den 102 tonn. Fangstane var tekne på Finnmarks-kysten.

Framleis lodde

Feitsildlaget i Harstad held for det meste på med lodde framleis. I veke 10 vart det nord for Stadt levert 442 416 hl til mjøl og olje, 76 734 hl til eksport og 8 426 hl til fôr.

I veke 9 vart det levert 1 115 580 hl til mjøl og olje. 66 351 hl gjekk til eksport og 9 413 hl vart brukt til fôr.

Frå Feitsildlaget i Trondheim vert det meldt om auka levering av øyepål. Kvantumet gjekk opp frå 262 hl i veke 9 til 1 089 hl i veke 10.

Sei i Sogn og Fjordane

Seien set sitt preg på livet hjå Sogn og Fjordane Fiskesalslag for tida. 38 fangstar i veke 9 og 54 i veke 10 skulle gi eit godt bilete av situasjonen. Vekekvantumet kom opp i 950 tonn i veke 9, 850 tonn veka etter. Det vart også levert ein del torsk, for det meste teken som bifangst i seifisket. Samla kom torskekvantumet opp i 75 tonn.

I tillegg vart det i veke 10 levert 8 fangstar frå nordlegare farvatn, tekne på bankline. Kvantumet var 475 tonn og største fangsten hadde «Vestkapp» med 90 tonn.

Sogn og Fjordane kan elles melda om 250 tonn pale i kvar av dei to vekene.

Pigghå

Pigghåfisket er framleis tåleg bra i Rogaland. Første veka vart det levert 32 tonn, andre veka var kvantumet 50 tonn.

Det vart levert 238 tonn død fisk til Rogaland Fiskesalslag i første del av perioden, andre veka var kvantumet nede i 80 tonn.

Sei til Hordafisk

Også hjå Hordafisk merkast det gode seifisket i Nordsjøen. I veke 9 vart det levert 280 tonn, veka etter 120 tonn. I tillegg til seien er det levande pale som toppar statistikken. 120 tonn vart håva i veke 9, 78 tonn i veke 10.

Lofotfisket

Vær- og driftstilhøve var meget gode i den fjerde uken Lofotfisket pågikk (d.v.s. uken 9). Fangstene var gode på linefisket både på ut- og inn-siden av Lofoten. Ved utgangen av uke 9 sto fisken i Eggakanten på 100 til 200 m. dyp. Gjennomsnittsfangstene på garn og juksa var dårlige.

«Johan Hjort» registrerte 27. februar tettest konsentrasjon av skrei fra Stamsund øst av Skrova. Ved utgangen av denne driftsukken var kvantumet 4.621 tonn over det kvantumet tatt til samme tid i fjor.

I den femte driftsukken sto fisken fremdeles på 100 til 200 m dyp utenfor Eggakanten og innover i Vestfjorden. Det beste fisket hadde line- og juksaflåten, men det ble også registrert en bedring i garn og snurrevad-fisket. Beste fisket foregikk mellom Skrova og Stamsund, men det ble også meldt om fangster opp til 6.000 kg tatt på Moskenesgrunnen.

Ved utgangen av denne driftsukken var kvantumet kommet opp i 6.476 tonn over kvantumet tatt til samme tid ifjor. Vi viser ellers til egen tabell over Lofotfisket annet sted i bladet.

Frøya

Fra Frøya ble det i uke 9 meldt inn 98,38 tonn, i uke 10 var resultatet 134,73 tonn. Dette var fordelt slik:

	uke 9	uke 10
fersk	5,55	7,02
frossen	13,59	2,81
salting	53,67	93,58
henging	25,37	30,78
hermetisk	0,20	0,54
lever	10,77	127,23
rogn	6,39	78,51

I uke 9 deltok 107 båter med 179 mann. I uke 10 103 båter og 179 mann.

Vikna

Vikna oppsynet melder om fisket i uke 9 og 10:

	uke 9	uke 10
Totalt	22,2 tonn	86,1 tonn
salting	14,8 »	72,2 »
henging	12,9 »	1,7 »
fersk	5,7 »	1,0 »
lever	17,4 hl.	90,8 hl.
rogn	10,8 »	60,0 »

Deltaking:

båter	42	47
mann	88	104

Kjøpesteder	5	5
-------------	---	---

Erstatning for tapt fangsttid

Som nevnt i siste nummer av FG vil fiskerne nå få erstatning fra staten for tapt fangsttid i forbindelse med skader på fiskeredskap som er oppstått på grunn av oljevirk-somheten. De vil også få erstatning for tapt fangsttid på grunn av seismiske undersøkelser. Videre vil fiskerne få dekket omkostningene ved å bringe på land gjenstander som de får i fiskeredskapen. Dette ble fastsatt i statsråd fredag ved endring av forskrifter for den midlertidige erstatningsordning for skader på fiskeredskap som skyldes oljevirk-somheten. Den utvidede ordning gjelder hele Norges økonomiske sone.

Erstatning for skader på fiskeredskap og tapt fangst vil fortsatt bli gitt for skader oppstått også i den britiske sektor sør for 62°.

Fiskerne har tidligere fått erstattet redskap som er blitt ødelagt på grunn av skrot fra oljevirk-somheten, og de har fått erstattet den fangst som måtte være i redskapen ved skadehendingen.

Fram til utgangen av 1980 var det utbetalt 23,4 millioner kroner i erstatninger.

I 1980 ble det bevilget 10 millioner kroner til et prøveprosjekt for opprydding av enkelte fiskefelt i Nordsjøen.

Fiskerne får fortsatt ødelagt redskap i Nordsjøen, og det har vist seg nødvendig å motivere fiskerne til å bringe i land de gjenstander de måtte få i redskapen.

Den nye ordningen med erstatning for tapt fangsttid, er innført fordi fartøyer enkelte ganger må avbryte fisket i flere dager for å reparere eller skaffe nytt utstyr etter at redskaper er blitt ødelagt.

Fiskerne har tidligere hatt en egenandel på 500 kroner ved erstatninger etter skader som en følge av oljevirk-somheten. Denne egenandelen er nå forandret til 25 prosent av skaden, begrenset oppad til 500 kroner.

Stor ferskfisk-eksport fra Vikan til Vest-Tyskland

Firmaet Herman Herskedal hadde 30% av den Norske ferskfisk-eksporten til Vest-Tyskland i 1980, opplyser Per Ivar Herskedal til Fiskets Gang. Hans firma har markedsført fersk fisk i større kvanta til kontinentet siden 1978. I 1924 begynte firmaet ferskfiskimport, men da i mindre målestokk.

Den norske markedsandelen av fersk fisk på kontinentet var 4,5 tusen

tonn i 1980. Dette er svært lavt i forhold til hva vi kunne eksportere sier Herskedal: Det er tollmurene som ødelegger for våre muligheter for videre ekspansjon. Tyskerne vil gjerne ha mer norsk fersk fisk: Norsk fisk har godt ord på seg der.

Herskedal ønsker seg en bedre handelsavtale med EF som tar hensyn Norges ferskfisk-eksport til Kontinentet.

Forsøksfiske etter makrell

Fiskeridirektoratet skal leie 3 båter til forsøksfiske etter makrell med drivgarn i 3 uker i april-mai d.å. **Aktuelle områder:** Torungen – Lista, Lista – Jærens Rev og Utsira – Bulandet.

Tilbud med opplysninger om fartøy, garnbruk m.m. og leieforlangende basert på fri olje og 50% av fangst, sendes Fiskeridirektøren, Postboks 185, 5001 Bergen, innen 1.4. d.å.

Stor interesse for linefiske ved Island

Det er i år kommet inn 62 søknader om linefiske ved Island – altså flere søknader enn tidligere år. Alle 62 søknadene er nå innvilget av de islandske myndighetene med det forbehold at ikke mer enn 30 båter er på feltet samtidig.

Mye tyder på at ikke alle 62 båtene kommer til å benytte denne tillatelsen: Tidligere har kun 38 norske båter deltatt på fiske. Fiskeritillatelsen gjelder inntil den fastsatte kvoten er nådd. (Se J-melding 172-80).

Frysing gir bedre økonomi

– Forbruket av is er felle frå 5 til 1,5 tonn. Fangsten held god kvalitet nok som gir 5–10 øre meir pr. kg på auksjon enn vi kunne få før, seier ein dansk fiskar som er ein av 130 fartøyeigarar som har installert eit Fryseanlegg i sin båt. Anlegga ser ut til å fungere svært så bra på alle båtane, som alle høyrer til kystflåten.

Christian Salvesen i Belgia

Christian Salvesen, ein av Europas største firma når det gjeld transport distribusjon og lagring av kjølevarer, har no bygd opp ein større avdeling i Belgia. På 18 månader har firmaet i tre byggetrinn kome opp i ein kapasitet på 39 000 m³ for fryselagring. Generaldirektør for firmaet fortel til Fish Trader at 40% av all frossen fisk som går til detaljistar i Belgia, passerer gjennom Christian Salvesen sitt lager i Zellik.

Færøysk lodde til Norge

Fem færøyske båter har fått tillatelse til å lande lodde i norsk havn. De fem båtene er Kronborg 8 000 hl, Durid 6 000 hl, Norborg 9 000 hl, Polaris 4 000 hl og Christian I 1 500 hl.

Mykje lever vert kasta

Mykje verdfull torskelever går tapt under torskefiske i islandske farvatn, skriv Atlantic Fishing (eit vedlegg til News from Iceland). Ein reknar med at dei 400 000 tonn med torsk som vart teken opp or havet i 1980 inneheldt omlag 16 000 tonn lever. 2/3 av dette vart kasta rett i sjøen att. Berre eit fåtal av dei islandske trålarane tek vare på levera, og faktum er at i mange båtar er spesialtanker til oppbevaring av lever blitt fjerna. Rogn blir derimot vanlegvis teken vare på.

Trass i dette faktum har eksporten av medisinsk torskeleverolje auka dei siste åra. I fjor var derimot dette verdfulle produktet nede i eit kvantum på 125 tonn produsert ved islandske fabrikkar.

Mindre frossenfilet til eksport

Eksporten av frossen filet fra landanleggene til U.S.A., England og Vest-Tyskland utgjorde i 1980 vel 15.000 tonn. Dette er en nedgang på 4.000 tonn fra foregående år. Fabrikkskipenes eksport utgjorde nær 14.000 tonn, hvilket er ca. 2.500 tonn mindre enn i 1979, heter det i en melding fra Nordic Group.

Den totale eksporten av frossen filet var i 1980 29.000 tonn, til en verdi av 340 mill. kr.

Samlet eksport av frosne sjøprodukter var 34.500 tonn til en total verdi av 372 mill. kr.

KUNNGJØRING

Pensjoner – ytelser fra Garantikassen for fiskere

Fiskeridepartementet har ved brev av 6. mars 1981 samtykket i at «ytelser fra Garantikassen for fiskere ikke kan gis til fiskere som mottar mer enn 60% alderspensjon eller større grad av uføre/yrkesskadetrygd enn 60%.»

Forskriftene for ferie, minstelott og dagpenger under arbeidsløyse i fiske vil i 1981 bli praktisert i samsvar med ovennevnte beslutning.

GARANTIKASSEN FOR FISKERE

Postboks 248
7001 TRONDHEIM

ARBEIDSLØYSETRYGD I FISKE – REGULERINGER

Fiskeridepartementet har 9. mars 1981 truffet følgende bestemmelse: «Uforutsette reguleringer i fiske på grunn av mottaksvansker, dekkes inn under pkt. 2.2 i forskrifter for arbeidsløysetrygd i fiske, forutsatt at øvrige vilkår under bestemmelsen er tilstede.»

Dagpenger kan i medhold av nevnte bestemmelse tilstås fiskere som er ledige på grunn av reguleringer som følge av avsetningsvansker, såfremt regulering skjer i medhold av lov av 14/12 1951 om omsetning av råfisk, med senere endringer.

Ved ledighet som følger av ovennevnte forhold, melder båteier/reder permitteringen til GFF.

GARANTIKASSEN FOR FISKERE

Postboks 248
7001 TRONDHEIM

Mengde og verdiutbyttet av det norske fisket i november 1980 og jan.–nov. 1979 og 1980. Rund vekt.

Quantity and Value of the Norwegian Fisheries in November 1980 and January–November 1979 and 1980. Nominal catch.

Fiskesorter og salgslag Species and sales organizations	Januar– november 1979		November 1980		Januar november 1980		ising og fersk bruk fresh consumption	frysing freezing	heng- ging drying	salting salting	her- meti- sering canning	opp- maling m.v. reduction etc.	agn bait
	Tonn	1000 kr.	Tonn	1000 kr.	Tonn	1000 kr.							
Fiskesorter Species:	Tonn	1000 kr.	Tonn	1000 kr.	Tonn	1000 kr.	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Ål Eel	295	6 119	9	203	344	7 637	344	—	—	—	—	—	—
Havål Conger	—	—	0	0	1	1	1	0	—	—	—	—	—
Laks/sjøørret Salmon, Sea trout	1 112	27 671	0	0	16	753	16	—	—	—	—	—	—
Lodde Capelin	1 221	271 538	234	605	202 112	496 545	443 28	—	—	—	—	083 673	86
Strøm-/vassild Silver smelt	2 389	3 096	38	78	5 444	6 775	36	5 409	—	—	—	—	—
Div. ørretfisk Unspec. trouts	—	—	0	1	0	12	0	—	—	—	—	—	—
Kveite Halibut	1 388	19 610	193	2 728	1 065	15 454	576	480	0	3	0	1	—
Rødspette Plaice	1 030	3 429	59	218	667	2 328	485	181	0	0	0	0	—
Blåkveite Greenland halibut	2 688	7 718	121	368	3 152	9 962	431	2 682	—	18	4	17	—
Smørflindre Witch	23	60	3	9	26	80	23	—	—	—	—	2	—
Annen flyndre Other flatfish	73	359	11	46	115	499	112	0	0	—	—	0	—
Brosme Tusk	28 413	73 547	3 000	11 521	34 820	117 345	1 119	98	17 577	15 878	134	3	—
Skrei Spawning cod	66 111	163 530	5	26	41 459	141 585	639	3 400	21 983	15 207	230	0	—
Vårtorsk Finnmark young cod	52 518	125 243	—	—	46 156	136 785	914	28 329	10 893	5 844	170	7	—
Annen torsk Other cod	181 739	557 659	6 996	24 153	176 546	620 416	16 695	71 633	25 413	61 970	781	44	—
Lysing Hake	465	2 626	50	413	494	2 576	474	20	—	—	2	0	—
Lange Ling	29 139	114 632	1 252	5 903	27 393	117 661	4 423	76	3 808	19 058	23	0	—
Blålange Blue ling	1 889	5 034	224	858	4 912	16 927	242	40	500	4 114	—	15	—
Hyse Haddock	64 977	161 665	4 339	12 915	65 376	193 781	12 163	49 569	2 319	478	846	3	—
Sei Saithe	149 204	267 786	11 872	27 778	162 422	349 443	16 706	61 027	34 514	49 584	465	127	—
Lyr Pollack	2 427	5 703	324	1 006	3 018	8 489	2 640	263	17	75	18	1	—
Polartorsk Polar cod	—	—	—	—	40	13	—	—	—	—	—	40	—
Øyepål Norway pout	137 796	58 770	8 252	3 946	128 205	55 013	—	—	—	—	—	128 204	—
Kolmule Blue whiting	219 615	61 816	195	227	148 625	43 585	325	193	120	—	—	147 987	—
Hvitting Whiting	105	206	29	37	108	203	97	10	0	0	—	0	0
Steinbit Catfish	2 379	6 566	39	80	3 558	7 195	299	3 198	0	3	4	51	—
Tobis Sandeel	101 731	44 562	435	207	147 471	71 110	—	—	—	—	—	147 471	—
Uer Redfish	9 899	13 881	803	1 696	8 127	16 130	3 810	4 125	10	138	5	31	—
Rognkjeks Lump sucker	1 387	1 299	35	39	2 198	2 252	9	—	—	2 153	—	36	—
Breiflabb Monk	693	3 164	43	143	761	2 684	601	157	0	2	1	0	—
Horngjel Garfish	0	0	—	—	1	3	1	—	—	—	—	—	—
Hestmakrell Horse mackerel	959	499	—	—	243	79	—	—	—	—	—	243	—
Småsild Small herring	1 058	1 074	41	87	2 930	6 147	1	—	—	3	2 779	149	—
Feitsild Fat herring	2 987	13 829	2 219	6 826	8 829	30 808	1 040	843	—	6 740	26	183	—
Vintersild Winter herring	691	2 217	—	—	883	3 040	358	—	—	525	—	—	—
Nordsjøild North Sea herring	2 803	8 719	—	—	949	3 173	780	169	—	—	—	—	—
Fjordsild Fjord herring	2 247	7 921	122	363	2 765	8 383	2 470	—	—	295	—	—	—
Sardin Pilchard	1 947	1 138	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brisling fra: Sprat from:													
Nordsjøen The North Sea	78 823	47 854	9 205	5 844	67 394	54 738	—	—	—	25	111	66 258	—
Norske fjorder Norw. fjords.	8 914	13 566	269	796	7 374	16 618	31	—	—	249	6 454	635	4
Makrellstorje Tuna	—	—	0	0	292	3 315	168	124	—	—	—	0	—
Makrell Mackerel	122 823	138 088	—	—	77 180	118 609	2 932	42 468	—	207	205	24 954	6 412
Pir Young mackerel	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Håbrann Porbeagle	100	775	2	27	80	866	9	71	—	—	—	—	—
Brugde Basking shark	11 190	6 674	10	4	156	72	156	—	—	—	—	—	—
Pigghå Picked dogfish	7 278	16 663	861	2 273	6 279	16 284	5 801	478	—	1	0	—	—
Skate/rokke Skate, ray	1 025	1 704	129	256	1 210	2 247	304	912	0	1	—	1	—
Annen hai Other shark	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe Crab	2 715	11 144	281	1 425	2 163	11 077	405	400	—	—	1 357	0	—
Hummer Lobster	61	3 767	10	638	64	3 711	64	0	—	0	—	—	—
Sjøkreps Norway lobster	4	220	1	24	18	482	18	—	—	—	—	—	—
Reke Deep water prawn	30 905	270 057	2 553	22 041	42 852	328 749	2 477	36 808	—	5	3 548	—	16
Akkar squid	1 756	3 836	812	1 514	2 063	3 833	8	766	—	—	—	—	1 290
Annen fisk Other fish	1 325	4 504	114	124	1 376	2 072	91	25	51	1	0	1 207	—
Uspesifisert Unclassified	—	—	120	234	2 314	7 766	533	52	1	119	2	1 606	—
Hoder Heads	—	7 489	—	405	—	8 799	—	—	—	—	—	—	—
Tang/tare, rå Seaweed, raw	53 000	6 000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt Total	2613367	2841723	55 682	137 773	2352150	3123077	109 289	314 007	117 213	182 702	18 172	1602950	7 808
Salgslag Sales organizations:													
Fjordfisk S/L	3 917	23 641	381	2 133	3 860	23 737	3 046	—	—	—	683	131	—
Skagerakfisk S/L	7 758	44 834	749	4 162	8 873	57 048	4 619	836	—	1 106	2 306	5	—
Rogaland fiskesalgslag S/L	10 076	33 704	1 219	4 721	13 247	48 999	8 581	2 178	—	2 412	—	74	—
S/L Hordafisk	5 488	11 713	1 011	2 571	10 010	27 120	4 974	2 877	—	2 159	—	—	—
Sogn og Fjordane Fiskesalslag	30 286	82 004	3 382	9 902	37 506	117 311	5 547	8 923	5 601	17 045	256	131	0
Sunnm. og Romsd. Fiskesalsl.	94 912	358 273	6 210	26 984	115 829	451 792	14 499	32 070	12 249	56 193	779	36	—
Norges Råfisklag	491 681	1 313 346	21 470	68 975	453 972	1 437 671	33 060	217 971	99 243	96 037	3 574	2 777	1 306
Norges Makrelllag S/L	91 328	105 797	—	—	61 810	100 815	2 859	33 351	—	14	205	22 232	3 150
Håbrandfiskernes Salslag	99	742	2	20	71	748	—	71	—	—	—	—	—
Noregs Sildesalslag	562 961	261 622	17 464	10 263	515 405	269 838	1 507	320	—	704	8 958	503 918	—
Feitsildfiskernes Salgslag	1246072	563 460	3 794	8 042	1130518	585 456	29 922	15 410	120	7 032	1 411	1073272	3 352
Omsatt utenom salgslagene	68 789	42 587	—	—	1 049	2 542	675	—	—	—	—	374	—
I alt Total	2613367	2841723	55 682	137 773	2352150	3123077	109 289	314 007	117 213	182 702	18 172	1602950	7 808

¹ Av dette 47 427 tonn til dyrefôr. Of which 47 527 tons used as animal feedingstuffs.

² Torskelever: November 266 tonn, jan.–november 7 800 tonn, Cod liver: November 266 tons, Jan.–November 7 800 tons. Uspes. lever: november 51 tonn, jan.–november 379 tonn. Unclassified liver: November 51 tons, Jan.–November 379 tons.

³ Torskerogn: November 0 tonn, jan.–november 3 016 tonn. Cod roe: November 0 ton, Jan. –November 3 016 tons. Uspes. rogn: November 11 tonn, Jan.–november 1 056 tonn. Unclassified roe: November 11 ton, Jan.–November 1 056 tons.

Fra og med 1980 er mengden oppgitt i rundvekt (levende vekt). Verdien av biprodukt (lever, rogn) er tatt med under de enkelte fiskesorter. From 1980 on, the quantity of fish landed is given in round live weight (nominal catch). Byproducts (liver, roe) are included in the value figures.

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Fersk	Kvanta 1981 brukt til					
	16/1-1/2	2-8/2	pr. 24/2 1980	pr. 22/2 1981		Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	—	0	—	0	—	0	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	9	0	9	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	14	9	43	48	16	31	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	8	4	157	35	0	0	—	—	—	35	—
I alt	4 353	5 736	14 984	20 183	1 851	5 302	9 781	3 011	203	35	—
<i>Prissone 7/8 - Trøndelag⁴</i>											
Torsk	25	55	318	164	141	10	7	7	—	—	—
Skrei	—	—	—	76	76	—	—	—	—	—	—
Hyse	13	15	149	79	75	4	—	0	—	—	—
Sei	19	31	610	140	37	44	8	52	—	—	—
Brosme	2	2	131	15	1	—	4	10	—	—	—
Lange	0	1	15	4	1	—	2	0	—	—	—
Blålange	0	1	—	4	1	—	1	2	—	—	—
Lyr	2	4	—	16	15	0	0	0	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	2	—	3	3	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	—	1	1	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Uer	3	7	19	27	27	—	0	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	—	1	1	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	0	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	53	—	44	—	—	—	9	—
Krabbe	—	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	3	3	9	11	11	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	0	25	60	28	0	25	—	—	—	3	—
I alt	67	148	1 311	622	390	126	23	71	—	12	0
<i>Prissone 9 — Nordmøre⁵</i>											
Torsk	56	95	207	437	114	73	223	27	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	11	16	117	96	76	20	—	0	—	—	—
Sei	4	26	1 382	89	23	6	4	56	—	—	—
Brosme	111	123	667	282	0	—	14	268	—	—	—
Lange	17	14	152	35	0	—	19	16	—	—	—
Blålange	12	10	56	31	—	—	4	27	—	—	—
Lyr	2	2	34	20	20	0	0	0	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	2	1	1	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	—	1	1	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—
Uer	1	3	41	6	6	0	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	—	1	1	0	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	1	1	0	—	—	—	—	—
Skate/rokke	0	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	0	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	0	12	10	50	0	46	—	—	—	4	—
I alt	214	302	2 668	1 051	244	145	264	393	—	4	—

¹ Prissone 1 og 2 omfatter Finnmark, (1) Tana og Varanger og Vardø sorenskriverier, (2) Hammerfest og Alta sorenskriverier.

² Prissone 3, hele Troms fylke.

³ Prissone 4, 5 og 6 omfatter Nordland (4) Vesterålen sorenskriveri unntatt den del av Hadsel herred som ligger på aust-Vågøy, (5) den del av Hadsel herred på Aust-Vågøy, Lofoten, Ofoten (unntatt herredene Gratangen og Salangen), og Salten sorenskriverier, og Bodø byfogdembete, (6) Rana, Alstahaug og Brønnøy sorenskriveri.

⁴ Prissone 7 og 8 (7) Nord-Trøndelag fylke, (8) Sør-Trøndelag fylke.

⁵ Prissone 9, Nordmøre.

Fisk brakt i land i tiden 26. januar – 8. februar 1981 i distriktene til følgende salgslag.

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1981 brukt til							
	9-15/2	16-22/2	pr. 24/2	pr. 22/2	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme-	Dyre- og	Mel og	
	Tonn	Tonn	1980	1981	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	tikk	fiskefor	olje	
<i>Skagerrakfisk S/L</i>												
Torsk	44	35	196	275	194	68	13	—	—	—	—	—
Hyse	15	10	55	80	56	23	1	—	—	—	—	—
Sei	23	25	197	163	92	53	18	—	—	—	—	—
Brosme	0	0	0	1	0	0	1	—	—	—	—	—
Lange	6	6	28	38	6	3	29	—	—	—	—	—
Blålange	0	0	0	0	0	—	0	—	—	—	—	—
Lyr	25	25	97	164	139	24	1	—	—	—	—	—
Hvitting	2	5	1	15	3	12	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	0	1	1	—	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	0	1	1	—	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	4	2	1	18	18	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	0	1	1	—	—	—	—	—	—	—
Uer	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	2	3	2	11	11	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	1	3	101	42	42	—	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	1	0	2	6	6	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	0	0	1	1	—	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	0	0	1	1	1	—	—	—	—	—	—	—
Reke	114	124	312	636	97	3	—	—	536	—	—	—
Annet og uspesifisert	1	5	148	13	13	—	—	—	—	—	—	—
I alt	239	246	1 140	1 468	683	185	63	—	536	—	—	—

Rogaland Fiskesalslag S/L

Torsk	44	—	147	194	106	14	75	—	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	32	—	48	129	129	—	—	—	—	—	—	—
Sei	106	—	600	569	349	98	122	—	—	—	—	—
Brosme	7	—	10	11	6	—	5	—	—	—	—	—
Lange	10	—	16	22	7	—	15	—	—	—	—	—
Blålange	0	—	1	1	1	—	0	—	—	—	—	—
Lyr	18	—	37	67	67	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	3	—	—	7	7	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	3	—	—	16	16	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	1	—	—	2	2	—	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	—	3	1	1	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—	—
Uer	0	—	1	0	0	—	0	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	8	—	—	18	18	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	38	—	222	176	176	—	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	1	—	2	3	3	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	0	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	0	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—	—
Reke	117	—	69	193	193	—	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	5	—	46	14	14	—	—	—	—	—	—	—
I alt	394	—	1203	1424	1096	112	217	—	—	—	—	—

Sogn og Fjordane Fiskesalslag

Torsk	25	27	130	147	46	—	101	—	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	6	3	37	25	25	—	—	—	—	—	—	—
Sei	515	1 285	5 835	4 837	560	1 585	1 457	1 235	—	—	—	—
Brosme	4	9	89	37	—	—	31	6	—	—	—	—
Lange	6	7	135	36	—	—	36	—	—	—	—	—
Blålange	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lyr	2	2	15	12	12	—	—	—	—	—	—	—

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1981 brukt til						
	26/1-1/2	2-8/2	pr. 10/2 1980	pr. 8/2 1981	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—
Uer	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstorje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	7	4	75	38	38	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjökreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	1	1	47	8	—	8	—	—	—	—	—
I alt	565	1 338	6 363	5 140	682	1 593	1 625	1 241	—	—	—

Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag

Torsk	600	1 400	1 370	2 520	510	80	1 930	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	30	80	370	240	80	160	—	—	—	—	—
Sei	850	1 600	4 450	4 520	1 230	—	1 200	2 090	—	—	—
Brosme	100	150	960	250	—	—	50	200	—	—	—
Lange	20	20	400	40	—	—	40	—	—	—	—
Blålange	10	—	80	10	—	—	10	—	—	—	—
Lyr	—	—	10	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Uer	—	—	30	—	—	—	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstorje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjökreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	—	—	—	20	—	20	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
I alt	1 610	3 250	7 670	7 600	1 820	260	3 230	2 290	—	—	—

Fisket etter sild, brisling, makrell og industrifisk pr. 8/3 1981.

	I uken	I uken	I alt		Kvanta 1981 brukt til							
	23/2-1/3 1981	2/3-8/3 1981	Pr. 10/3 1980	Pr. 8/3 1981	Fersk		Frysing		Salting	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Ekspert	Innenl.	Konsum	Agn				
<i>Feitsildfiskernes salgslag</i>												
Nord for Stad)												
Feit- og småsild	0	2	6	60	—	1	0	—	59	—	—	—
Nordsjøisild	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Havbrisling	—	—	3 988	372	—	—	—	—	—	—	372	—
Makrell	474	103	3 579	577	—	—	—	577	—	—	—	—
Vinterlodde	115 560	51 175	398 691	635 484	13 879	—	—	—	—	—	1 730	619 874
Sommerlodde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål	26	109	2 967	207	—	—	—	—	—	—	80	126
Tobis	—	—	13	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kolmule	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hestmakrell	—	—	—	4	—	—	—	—	—	—	4	—
Polartorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	116 061	51 388	409 244	636 703	13 879	1	0	577	59	—	2 186	620 001
<i>Noregs Sildesalg</i>												
(Sør for Stad)												
Vintersild	—	72	851	225	—	196	19	—	11	—	—	—
Feit- og småsild	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Nordsjøisild	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling	—	—	—	73	—	—	—	—	1	71	1	—
Havbrisling	—	—	46 767	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Vinterlodde	1 445	469	10 717	66 166	—	—	—	—	—	—	402	65 764
Sommerlodde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål	1 621	638	22 230	8 624	—	—	—	—	—	—	1 010	7 614
Tobis	—	1 594	—	1 594	—	—	—	—	—	—	—	1 594
Kolmule	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	3 066	2 772	80 564	76 681	—	196	19	—	11	71	1 413	74 971
<i>Norges Makrellag S/L</i>												
(Sør for Stad)												
Makrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hestmakrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
<i>Samlede kvanta:</i>												
Vintersild	—	72	851	225	—	196	19	—	11	—	—	—
Feit- og småsild	0	2	6	60	—	1	0	—	59	—	—	—
Nordsjøisild	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling	—	—	—	73	—	—	—	—	1	71	1	—
Havbrisling	—	—	50 755	372	—	—	—	—	—	—	372	—
Makrell	474	103	3 579	577	—	—	—	577	—	—	—	—
Vinterlodde	117 005	51 644	409 407	701 649	13 879	—	—	—	—	—	2 132	685 638
Sommerlodde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål	1 647	747	25 197	8 830	—	—	—	—	—	—	1 090	7 740
Tobis	—	1 594	13	1 594	—	—	—	—	—	—	—	1 594
Kolmule	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hestmakrell	—	—	—	4	—	—	—	—	—	—	4	—
Polartorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	119 127	54 161	489 808	713 384	13 879	196	19	577	70	71	3 600	694 971

Av fjordsild ble det i uken brakt i land 141 tonn, og pr. 8/3 1981 360 tonn.

Omregningsfaktorer kg

1 hl fersk sild	93
1 hl fersk lodde	97
1 hl fersk polartorsk	97
1 hl fersk øyepål	100

Conversion factors kg

1 hectolitre fresh herring	93
1 hectolitre fresh capelin	97
1 hectolitre fresh polar cod	97
1 hectolitre fresh Norway pout	100

Omregningsfaktorer kg

1 hl fersk tobis	100
1 hl fersk kolmule	92
1 hl havbrisling (oppmåling)	95
1 skjeppes brisling (konsum)	17

Conversion factors kg

1 hectolitre fresh sandeel	100
1 hectolitre blue whiting	100
1 hectolitre sprat for meal	95
1 skjeppes sprat for human consumption	17

Pålitelig og økonomisk
skibsfremdrivning?

svaret er:

— den superkorte rækkemotor i den gennemprøvede 4-takts B&W Alpha 23L-serie.
Fremragende totaløkonomi — tungoliekørsel op til 250 sec. RI (IF 30).

Type	kW/CSR	BHK/CSR	O/M	Vægt	Længde	Højde
5T23L-KVO	535	725	800/323	12,0 t	3570 mm	1950 mm
6T23L-KVO	640	870	800/323	13,2 t	3850 mm	1950 mm
7T23L-KVO	750	1020	800/323	14,4 t	4220 mm	1950 mm

Et komplet fremdrivningsanlæg med påbygget reduktionsgear, kraftudtag,
CP-propeller og fjernbetjening.
Konstrueret og fremstillet som en helhed, omfattet af een og samme garanti og service.

B&W Alpha Diesel

Marine Propulsion Systems 300-3500 kW (400-4800 BPH)
DK-9900 FREDERIKSHAVN · DANMARK · TELEFON: + 45 8 42 10 00 · TELEX: 67 115

BURMEISTER & WAIN NORSK A/S
Fr. Nansens Plass 8
OSLO 1
Tlf.: (02) 11 33 85
Telex: 16 612 bwain n

ERLING WAAGE & CO.
Vormedalsveien 108
N-5500 HAUGESUND
Tlf.: (047) 30 316, 30 291
Telex: 42 220 ewaco n

A/S SUNDE & LARSEN
Postboks 1078
N-5001 BERGEN
Tlf.: (05) 21 45 67, 21 87 55
Telex: 42 829 sunde n

H. J. STARHEIM & SØNN
Einarvikgaten 8
N-6000 ÅLESUND
Tlf.: (071) '25 305
Telex: 42 422 hacob n

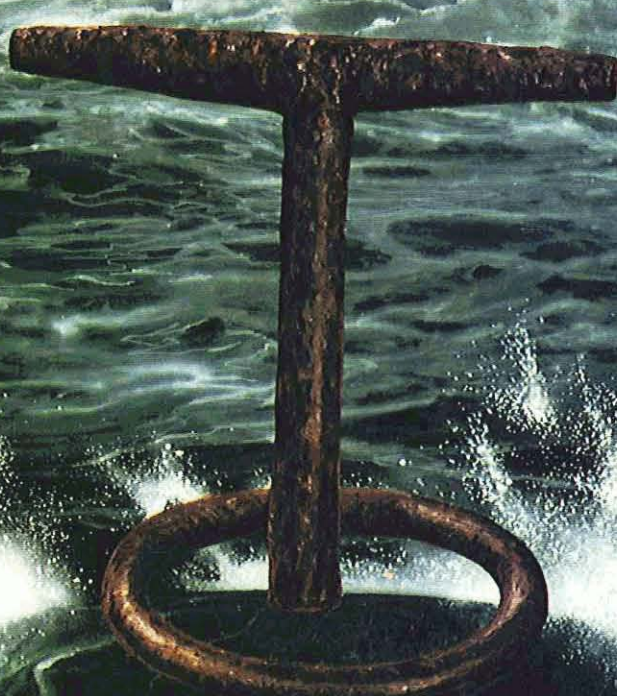
B&W ALPHA MOTOR TROMSØ
Lanesveien 4
N-9000 TROMSØ
Tlf.: (033) 84 404, 80 467
Telex: 64 435 alpha n

AS Fiskernes Bank

JOSTEIN RØTTINGEN
HAVF.

Prioritert blad
Returadresse: Fiskets Gang
Fiskeridirektoratet
Postboks 185, 5001 Bergen

Bygg forankring i Kyst-Norge

AS Fiskernes Bank
KYSTENS BANK